

ПРОТОКОЛ

№ 125

София, 16.07.2019 година

Днес, 16.07.2019 г. от 10:25 ч. се проведе закрито заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) в състав „Енергетика“, ръководено от председателя доц. д-р Иван Н. Иванов.

На заседанието присъстваха членовете на Комисията Ремзи Осман, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитоновна и главният секретар Росица Тоткова (без право на глас).

На заседанието присъстваха Е. Маринова – директор на дирекция „Правна“, И. Александров – началник на отдел „Цени и лицензии: електропроизводство, ВКП на електрическа и топлинна енергия“ и експерти на КЕВР.

Председателят установи, че няма възражения по проекта за дневен ред и няма други предложения, както и няма правни пречки за провеждане на заседанието, което протече при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Доклад с вх. № Е-Дк-436 от 09.07.2019 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация - Бургас“ ЕАД, след отмяна на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта му по т. 4, с влязло в сила Решение № 4072 от 15.06.2018 г. на АССГ, трето отделение, 51 състав, по адм. дело № 8830 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 4741 от 01.04.2019 г. на ВАС по адм. дело № 9269 от 2018 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Цветанка Камбурова, Йовка Велчева и Надежда Иванова

2. Доклад с вх. № Е-Дк-437 от 09.07.2019 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация – Враца“ ЕАД, след отмяна на т. 9 от Решение № Ц-11 от 30.06.2014 г. на

Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 972 от 16.02.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 5525 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 6297 от 24.04.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4582 от 2018 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Петя Георгиева, Йовка Велчева и Надежда Иванова

3. Доклад с вх. № Е-Дк-438 от 09.07.2019 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация – ВТ“ АД, след отмяна на т. 7 от Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 1852 от 21.03.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав по адм. д. № 8833/2017 г., оставено в сила с Решение № 13749 от 09.11.2018 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 6231 от 2018 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Ана Иванова, Йовка Велчева и Надежда Иванова

4. Доклад с вх. № Е-Дк-439 от 09.07.2019 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация Плевен“ ЕАД, след отмяна на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта му по т. 3 с влязло в сила Решение № 1848 от 21.03.2018 г. на АССГ, по адм. дело № 8837 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 5941 от 18.04.2019 г. на ВАС по адм. дело № 6672 от 2018 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Цветанка Камбуrowa, Йовка Велчева и Надежда Иванова

5. Доклад с вх. № Е-Дк-440 от 09.07.2019 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация Русе“ ЕАД, след отмяна от Върховния административен съд на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта му по т. 11.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Цветанка Камбуrowa, Йовка Велчева и Надежда Иванова

6. Доклад с вх. № Е-Дк-444 от 10.07.2019 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация-Перник“ АД, след отмяна на т. 12 от Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 3164 от 14.05.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 11 състав по адм. д. № 8899 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7905 от 27.05.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8187 от 2018 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Петя Георгиева, Йовка Велчева и Надежда Иванова

7. Доклад с вх. № Е-Дк-445 от 10.07.2019 г. и проект на решение относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, след отмяна на т. 6 от Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 1954 от 26.03.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 8827 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7817 от 23.05.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7039 от 2018 г.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Георги Петров, Цветанка Камбурова, Йовка Велчева и Надежда Иванова

А. Йорданов каза, че има кратко обобщение към работната група. И седемте казуса са абсолютно идентични. Членовете на Комисията са се запознали с материалите и затова няма нужда работната група да се престарава в докладването. Казусите са идентични и има решение на ВАС.

И. Иванов каза, че ще прочете т. 1 от проекта на дневен ред както е оповестена. Работната група трябва да направи изложение, което да обяснява мотивите за съответното решение и да се отбележи, че решенията са идентични. Гласуванията ще бъдат отделни за отделните точки, както изискват правилата на Комисията.

Говори Р. Осман, без микрофон.

И. Иванов каза, че е предложил точно това – да се направи общ коментар, а след това, ако има някаква особеност, да се коментира за отделните точки.

Говори Р. Осман, без микрофон.

И. Иванов каза, че ще има отделно гласуване за всяка една от точките в дневния ред.

По т.1. Комисията, след като разгледа влязло в сила Решение № 4072 от 15.06.2018 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 8830 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 4741 от 01.04.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 9269 от 2018 г., с което се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 4 и преписката се връща на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта по т. 4, Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2017 г., е утвърдила пределна цена на топлинната енергия и е определила преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД, както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 152,36 лв./MWh, в т. ч.:
 - индивидуални разходи за единица енергия – 114,36 лв./MWh
 - добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС)
–
57,06 лв./MWh

3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 4.1 и т. 4.2:

- Необходими годишни приходи – 24 509 хил. лв., в т. ч.:
 о Разходи – 23 275 хил. лв., от които условно-постоянни – 5 873 хил. лв. и променливи – 17 402 хил. лв.
 о Регулаторна база на активите – 16 476 хил. лв.
 о Норма на възвръщаемост – 7,49%
- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 107 383 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 142 817 MWh

По жалба на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 4072 от 15.06.2018 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 51 състав, по адм. дело № 8830 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 4741 от 01.04.2019 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 9269 от 2018 г., се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 4, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на КЕВР в оспорената му част е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му, визирани в чл. 21, ал. 1, т. 8 от Закона за енергетиката (ЗЕ), при спазване на изискването за форма и на административнопроизводствените правила, но при допуснато от страна на административния орган неправилно прилагане на материалноправните разпоредби.

ВАС е намерил постановеното първоинстанционно решение за валидно, допустимо и правилно, като е разгледал подробно изводите на АССГ. В тази връзка се посочва, че АССГ е приел, че КЕВР не е извършила задължителния анализ относно достатъчността на цената за новия регулаторен период, като ефектът от невключване на разходи за основно гориво в техния икономически обоснован размер е в намаление на утвърдената възвръщаемост от дейността. Съдът счел за нарушено и правилото на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, изискващо цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

АССГ преценил, че по отношение на непризнаване на променливия разход за закупуване на недостигащи емисионни квоти в административния акт е налице противоречие на предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им. В тази връзка съдът е приел, че решението е в нарушение и на разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от Закон за ограничаване изменението на климата, понеже не е отчетено задължението на дружеството да предаде определено количество квоти за емисии на парникови газове, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година и в случай на недостиг на квоти, т.е. необходимост да се предадат емисионни квоти над разпределените на дружеството безплатни квоти по чл.10а и чл.10в от Директива 2003/87/ЕО, изменена с Директива 2009/29/ЕО, „Топлофикация – Бургас“ ЕАД трябва да ги закупи и съответно да извърши разходи за това.

С оглед горното, АССГ приел, че разходите, които дружеството ще извърши, се увеличават с повишение на цената и разликата над включените в цените ще се отрази като намаление на утвърдената възвръщаемост. В тази връзка, съдът е съобразил, че вещите лица са изследвали икономически обоснованата цена на емисионните квоти за регулаторния период на база подробен анализ на международни борсови цени, които изпълняват изискването на чл. 3, ал. 4 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ) за анализ при използване на данни от най-добрата практика на национално и международно ниво. Ефектът от непризнаване на разходите за закупуване на емисионни квоти по икономически обоснована борсова цена за

регулаторния период води до невъзстановяване на икономически обоснованите разходи за дейността на дружеството.

ВАС посочва, че АССГ е съобразил и, че с Правилата за търговия с електрическа енергия е въведен балансиращ пазар, по който се осъществява продажба и покупка на балансираща енергия с цел да се гарантира сигурност и устойчивост на националната електро-енергийна система. На този пазар се търгува с балансираща енергия, необходима за покриване на небалансите на търговските участници в него. Всички производители и потребители на електрическа енергия са задължени да отговарят за своите небаланси и участват в балансиращи групи, като прехвърлят на координатор отговорността за балансиране и методика за разпределяне на общия небаланс в балансираща група между отделните членове. На тази база АССГ е приел, че непризнаването на присъщо-необходимите разходи и невключването им в цените, във всеки случай се отразява в непълно възстановяване на икономически обоснованите разходи за дейността и намаление на утвърдената възвръщаемост. АССГ е приел за неоснователни аргументите на КЕВР за непризнаване на тези разходи, че тези изброени дейности могат да се извършат от наличен щатен персонал, а разходите за такси да се покрият от възвръщаемостта. В тази връзка АССГ съобразил, че според вещите лица изброените разходи са технически и икономически обосновани, като присъщи на дейността и че на прогнозна база към 01.07.2017 г., необходимите за закупуване количества квоти емисии парникови газове, утвърдени с решение № Ц-18 от 1.07.2017 г. на КЕВР, не са технически обосновани.

В допълнение към приетите констатации и изводи на АССГ, в решението на касационната инстанция се излагат следните мотиви:

ВАС приема, че административният съд аргументирано и при съобразяване на цялостния доказателствен материал е кредитирал заключението на комплексната технико-икономическа експертиза, т.е. при оценката на заключението, АССГ е изпълнил задължението си по чл. 202 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК да възприеме заключението на вещите лица, след като го обсъди заедно с другите доказателства по делото. Като по отношение на възприетите от АССГ изводи на вещите лица, свързани с приложимия метод на регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ ВАС посочва, че разпоредбата на чл. 31, т. 4 от ЗЕ определя, че цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. А съгласно приетите от КЕВР Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (вече отм.), Глава Втора, Раздел III, е предвидено, че определянето на норма на възвръщаемост на капитала е равна на средно претеглената цена на капитала (СПЦК), като СПЦК е определената от Комисията норма на възвръщаемост на собствения капитал и норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството, претеглена според дела на всеки от източниците на финансиране - съгласно т. 33 от Указания - НВ. Съгласно т. 37 от тези Указания, Комисията определя нормата на възвръщаемост на собствения капитал при отчитане на изискванията на чл. 23, т. 4 от ЗЕ (принципът за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и потребителите), макроикономическа среда и специфичните условия на регулиране на дружествата. В т. 38 от Указанията - НВ е коментиран собствения капитал. А в т.т. 39, 40 и 41 от същите Указания са дадени насоки за изчисляване на привлечения капитал. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указания - НВ, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните й величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В настоящия случай, с оспорения административен акт, административният орган е коригирал нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 8,50% на 4,55%, в съответствие с т. 41 от Указанията - НВ, пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2016 г., по данни на БНБ. Предвид на което ВАС приема

за правилен извода на първоинстанционния съд, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, въз основа на последната година, както и че не е икономически обосновано КЕВР да намалява всяка година нормата на възвращаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят сключени от тях договори с банки или финансови институции всяка година.

На следващо място касационната инстанция посочва, че от приетото експертно заключение се установява, че топлофикационното дружество е предвидило в схемата за разпределение на безплатни количества емисии въглероден диоксид за производство на топлинна енергия по дерогация по чл.10а от Директива 2003/87/ЕО (изменена с Директива 2009/29/ЕО). Разпределението на безплатните квоти за периода 2013-2020 г. по продуктов показател (топлинна енергия) по чл.10а на Директива 2003/87/ЕО е оповестено за всеки оператор, включително и за дружеството-жалбоподател, като за ценовия период е определено в размер на 23 361 t CO₂. За „Топлофикация Бургас“ ЕАД са предвидени безплатни квоти в размер на 7 113 t CO₂ за производство на ел. енергия по чл.10в от Директива 2003/87/ЕО. Изводът на вещите лица е, че трябва да бъдат закупени 38 633 единици квоти CO₂ през ценовия период. В експертизата са посочени и цени на продажба на квоти на първичния пазар по данни на Европейска енергийна борса. Направено е заключение, че топлофикационното дружество неминуемо ще направи разходи за закупуване на парникови емисии, които разходи са условно-променливи и непризнаването им води до невъзстановяване на икономически обосновани разходи за дейността на дружеството.

ВАС е споделил извода на първоинстанционния съд, че в нарушение на материалния закон Комисията не е признала в заявения размер разходи, присъщи на лицензионната дейност на дружеството и относими към регулаторния период - за закупуване на балансираща енергия. В решението се посочва, че законосъобразно в мотивите си АССГ се позовава на нормата на чл. 31, т. 2, б. „ж“ от ЗЕ (в относимата редакция), съобразно която цените на енергийните предприятия следва да се регулират по начин, който да възстановява икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за балансиране на електроенергийната система. Съдът обоснова е изградил изводите си на заключението на комплексната съдебна експертиза, чийто констатации са категорични, че разходите за балансираща енергия са променлив разход в зависимост от комбинираното производство на електрическа и топлинна енергия и при съответствие с производствената програма, утвърдена от КЕВР. С решението на Комисията разходите за балансиране са признати въз основа на отчетните количества за предходния регулаторен период, а не за процесния период. Както правилно е приел съдът, този подход противоречи на чл. 31, т. 2 ЗЕ цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им. В решението се посочва, че в този смисъл е и решение № 430 от 11.01.2019 г. по адм. д. № 4876/2018 г., решение № 13749 от 09.11.2018 г. по адм. д. № 6231/2018 г. и решение № 16269 от 27.12.2018 г. по адм. д. № 2292/2018 г., всички на Четвърто отделение на ВАС.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спази указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 4, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към

момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация – Бургас“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2017 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е до 30.06.2018 г., при повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 4072 от 15.06.2018 г. на АССТГ, трето отделение, 51 състав, по адм. дело № 8830 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 4741 от 01.04.2019 г. на ВАС по адм. дело № 9269 от 2018 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., са както следва:

I. По отношение на количеството гориво:

За ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. дружеството е заложило количество гориво природен газ в размер на 30 593 х.н.м³, което е коригирано от КЕВР на 30 193 х.н.м³ или с 400 х.н.м³. Количество гориво природен газ е възстановено в размер на 30 593 х.н.м³ при обща ефективност 81,0%.

II. По отношение на разходите за закупуване на квоти за въглеродни емисии:

За ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. дружеството е отчетло разходи за емисии парникови газове (CO₂) в размер на 1 089 хил. лв. (45 013 t CO₂ x 24,19 лв./t). За ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. КЕВР е утвърдила на дружеството разходи за емисии парникови газове в размер на 290 хил. лв. (28 382 t CO₂ x 10,21 лв./t). Изчислена е среднопретеглената цена на емисиите за ценовия период 1.07.2017-30.06.2018 г. в размер на 9,36 евро/тон, което е средна цена за периода на емисиите по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). Определен е разходът на дружеството за закупуване на емисии в размер на 824 хил.лв. (45 013 t CO₂ x 18,31 лв./t) и същият, за ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. е коригиран с 534 хил. лв. (от 290 хил. лв. на 824 хил. лв.).

III. По отношение на разходите за закупуване на балансираща енергия:

За ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. дружеството е заложило разход за покриване на дебаланс от участието в балансиращия пазар на електроенергия като член на специална балансиращата група. Заложеният небаланс е в размер на 643 хил. лв. Разходът е отразен в справка „Разходи“ като променлив разход от външни услуги.

При определянето на цените, КЕВР е приела и не е коригирала разходите за закупуване на балансираща енергия посочени от дружеството в справка „Разходи за производство“, като променлив разход от външни услуги.

В резултат на извършените корекции с оглед спазване указанията на съда, пределната цена на топлинната енергия и преференциалната цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация - Бургас“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 158,33 лв./MWh, в т. ч.:
 - индивидуални разходи за единица енергия – 120,33 лв./MWh
 - добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh
2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 57,47 лв./MWh
3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 2:
 - Необходими годишни приходи – 25 209 хил. лв., в т. ч.:
 - о Разходи – 23 968 хил. лв., от които условно-постоянни – 5 873 хил. лв. и променливи – 18 095 хил. лв.
 - о Регулаторна база на активите – 16 562 хил. лв.
 - о Норма на възвръщаемост – 7,49%
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 107 383

MWh

- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 142 817 MWh

Изказвания по т.1.:

Докладва И. Александров. С Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта по т. 4, Комисията за енергийно и водно регулиране, считано от 01.07.2017 г., е утвърдила цени, необходими приходи и ценообразуващи елементи, които са подробно описани в т. 1 от доклада. По жалба на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 4072 от 15.06.2018 г. на Административен съд - София град, оставено в сила с Решение № 4741 от 01.04.2019 г. на Върховния административен съд, се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 4, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона. И. Александров каза, че ще маркира позициите, по които двете инстанции на съда са се произнесли Комисията да приеме съответното решение. Първата позиция е разход на основно гориво. Когато са правени корекциите, Комисията е коригирала разхода за основно гориво на „Топлофикация – Бургас“ ЕАД. Втората позиция е разход за закупуване на емисионни квоти. По отношение на квотите решението е аналогично на всички останали решения от 2017 г. На онзи етап Комисията е включила в действащите цени от 01.07.2017 г. отчетното количество на емисиите за предходната календарна година по съответната средна цена за емисиите през съответната календарна година. В този случай периодът вече е изтекъл (той е през двете половини на двете години) и има реално количество закупени квоти по средната цена за квоти през този период. Този подход е използван при всички останали дружества, които са със спаднали цени от 01.07.2017 г. Третата позиция е по отношение на коригирани разходи за енергия за балансиращия пазар. Четвъртата позиция е коригираната норма на възвръщаемост на привлечения капитал от 8,5 на 4,55 по съответните отделни позиции. По отношение на количеството основно гориво за този период. Работната група е възстановила направената корекция в разхода на природен газ. По отношение на разходите за закупуване на емисионни квоти. От приети в цените 290 000 лв., в момента разходите за квоти се променят на 824 000 лв. По отношение на разходите за балансираща енергия. Работната група и съответно Комисията със своето решение тогава не е коригирала този разход и той е бил включен в цените. В момента работната група не възстановява подобен разход. Цените, които се получават са съответно:

- цена на електрическа енергия: 158,33 лв./MWh;

- цена на топлинна енергия: 57,47 лв./MWh.

И. Александров прочете проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 4072 от 15.06.2018 г. на Административен съд София-град, трето отделение, 51 състав, по адм. дело № 8830 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 4741 от 01.04.2019 г. на Върховен административен съд по адм. дело № 9269 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация - Бургас“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 158,33 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 120,33 лв./MWh

- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС): 57,47 лв./MWh

3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 2:

- Необходими годишни приходи – 25 209 хил. лв., в т. ч.:
 - о Разходи – 23 968 хил. лв., от които условно-постоянни – 5 873 хил. лв. и променливи – 18 095 хил. лв.
 - о Регулаторна база на активите – 16 562 хил. лв.
 - о Норма на възвръщаемост – 7,49%
- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 107 383 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 142 817 MWh

А. Йорданов каза, че иска да отбележи, че приема мотивите на съда, особено в частта, която засяга приложените отчетни данни по отношението определянето на цената за новия регулаторен период. Философията на метода е тези данни, въобще ценообразуващите елементи, да са прогнозни по характера си. Тези отчетни данни единствено биха могли да служат за актуализиране прогнозата на регулатора. В този случай съдът има и формално основание да изложи такива мотиви.

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 4072 от 15.06.2018 г. на Административен съд София-град, трето отделение, 51 състав, по адм. дело № 8830 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 4741 от 01.04.2019 г. на Върховен административен съд по адм. дело № 9269 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация - Бургас“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 158,33 лв./MWh, в т. ч.:
- индивидуални разходи за единица енергия – 120,33 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 57,47 лв./MWh

3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 2:

- Необходими годишни приходи – 25 209 хил. лв., в т. ч.:
 - о Разходи – 23 968 хил. лв., от които условно-постоянни – 5 873 хил. лв. и променливи – 18 095 хил. лв.
 - о Регулаторна база на активите – 16 562 хил. лв.
 - о Норма на възвръщаемост – 7,49%
- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 107 383 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 142 817 MWh

В заседанието по **точка първа** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Ремзи Осман, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения

Харитоновата.

Решението е взето с пет гласа „за” (Иван Н. Иванов - за, Ремзи Осман – за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Евгения Харитоновата – за), от които три гласа (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитоновата) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.2. Комисията, след като разгледа влязло в сила Решение № 972 от 16.02.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 63 състав, по адм. дело № 5525 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 6297 от 24.04.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4582 от 2018 г., с което се отменя Решение № Ц-11 от 30.06.2014 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта му по т. 9 и преписката се връща на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-11 от 30.06.2014 г. Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), с ново наименование Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2014 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала” на дружества от сектор „Топлоенергетика”. По т. 9 от посоченото Решение Комисията е утвърдила на „Топлофикация - Враца” ЕАД, цени на електрическата и топлинната енергия, както следва:

1. Преференциална цена на електрическа енергия без ДДС – 208,43 лв./МВтч, в т.ч.:
 - индивидуална цена на електрическа енергия – 142,43 лв./МВтч;
 - добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 66,00 лв./МВтч;
2. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода без ДДС – 82,24 лв./МВтч;
3. Регулаторна база на активите – 13 051 хил. лв.;
4. Норма на възвръщаемост – 4,76%;

При необходими годишни приходи и прогнозни количества енергия за ценовия период:

Необходими годишни приходи – 19 543 хил. лв.;

Прогнозни количества комбинирана електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 55 902 МВтч.

Прогнозни количества на топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 95 959 МВтч.

*** Изчисленията са извършени с цена на биомаса - 70 лв./т.*

По жалба на „Топлофикация Враца“ ЕАД срещу Решение № Ц-11 от 30.06.2014 г. на ДКЕВР, в частта му по т. 9, е образувано адм. дело № 4445 от 2015 г. по описа на Административен съд - София град (АССГ), по което е постановено Решение № 2938 от 28.04.2016 г., с което АССГ, Второ отделение, 33 състав е отменил обжалваната част от Решение № Ц-11 от 30.06.2014 г. По касационна жалба на Комисията, тричленен състав на Върховния административен съд (ВАС), Четвърто отделение, по адм. дело № 7213 от 2016 г., е постановил Решение № 6314 от 19.05.2017 г., с което отменя Решение № 2938 от 28.04.2016 г. по адм. дело № 4445 от 2015 г. на АССГ, Второ отделение, 33 състав и връща делото на същия съд за ново разглеждане, при спазване на указанията, дадени в мотивите на решението.

При повторното разглеждане на делото, с влязло в сила Решение № 972 от 16.02.2018 г. на АССГ, трето отделение, 63 състав по адм. д. № 5525 от 2017 г., оставено в

сила с Решение № 6297 от 24.04.2019 г. на ВАС по адм. дело № 4582 от 2018 г., се отменя Решение № Ц-11 от 30.06.2014 г., в частта му по т. 9, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

В Решение № 6297 от 24.04.2019 г., по адм. дело № 4582 от 2018 г., ВАС е приел, че дадените от предходния касационен състав указания са изпълнени, като новият първоинстанционен състав е назначил допълнителни съдебно-технически и икономически експертизи, които са обсъдени и възприети, изложил е обстоятелни съображения относно направените фактически установявания и въз основа на тях е направил и правни изводи за незаконосъобразност на решението на Комисията в обжалваната му част. ВАС споделя изцяло развитите съображения на първоинстанционния съд и на основание чл. 221, ал. 2, изречение второ от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) е препратил към мотивите в Решение № 972 от 16.02.2018 г. на АССГ, трето отделение, 63 състав по адм. д. № 5525 от 2017 г.

Видно от мотивите на горепосоченото решение на АССГ, 63-ти състав, Решение № Ц-11 от 30.06.2014 г. на ДКЕВР е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му, визирани в чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗЕ, при спазване на изискването за форма и на административнопроизводствените правила, но при допуснато от страна на административния орган неправилно прилагане на материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Съдът е приел за основателни възраженията на „Топлофикация - Враца“ ЕАД досежно корекциите на променливите разходи за балансиране и емисионни квоти, цената на гориво от биомаса и намаляване на количеството технологични разходи.

Относно непризнатите разходи за сделки с балансираща енергия, съдът намира следното: Съгласно т. 12 от приетия в мотивите на административния акт общ подход, Комисията не е признала тези разходи за никое от дружествата в сектор „Топлоенергетика“. На основание чл. 10, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 18.03.2013 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи, които произтичат от сделки с балансираща енергия, сключени по реда на Правилата за търговия с електрическа енергия. Според съда, цитираната разпоредба от наредбата противоречи пряко на чл. 31, т. 2, б. „ж“ от Закона за енергетиката (ЗЕ), съгласно който цените на енергийните предприятия следва да се регулират по начин, който да възстановява икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за балансиране на електроенергийната система. Като нормативен акт с по-висока степен спрямо подзаконовата разпоредба на чл. 10, ал. 2, т. 2 от НРЦЕЕ, следва да се приложи ЗЕ. В приетата по делото допълнителна комплексна съдебно технико-икономическа експертиза, вещите лица дават заключение, че разходите за балансиране са присъщи и необходими за осъществяване на лицензионната дейност на „Топлофикация - Враца“ ЕАД и непризнаването им се отразява в непълно възстановяване на икономически обоснованите разходи и намаление на утвърдената възвращаемост, тъй като разходите, които не са признати от КЕВР не се включват в утвърдените цени и се покриват за сметка на възвращаемостта на капитала на дружеството до нейното изчерпване, а след това до формиране на отрицателен финансов резултат. В решението се посочва, че в този смисъл е и съдебната практика на ВАС - Решение № 8555 от 04.07.2017 по адм. дело № 10481/2016 на ВАС; Решение № 14068 от 20.12.2016 по адм. дело № 4555/2016 на ВАС; Решение № 5966 от 18.05.2016 г. по адм. дело № 12676/2015 г. на ВАС и Решение № 3538 от 30.03.2015 по адм. дело № 247/2015 на ВАС. Съдът отбелязва, че съгласно тази константна съдебна практика непризнаването от КЕВР на относими разходи, в случая необходими и присъщи за осъществяваната лицензионна дейност, включително намаляването на разходите, представлява нарушение на основния принцип по чл. 31, т. 2 от ЗЕ цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

По отношение на непризнаване на променливите разходи за закупуване на

емисионни квоти, съдът счита, че приетата по делото допълнителна комплексна съдебно технико-икономическа експертиза установява, че за регулаторния период 01.07.2014 г. – 30.06.2015 г., утвърден с процесния административен акт, дружеството е формирало недостиг на безплатни емисионни квоти. Тази констатация на експертизата съдът е кредитирал като обоснована и кореспондираща с писмените доказателства по делото, а именно: представените от „Топлофикация - Враца“ ЕАД писма на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда, изх. № РТЕ-Р-22 и № РТЕ-Р-23 от 20.04.2015 г., от които се установява, че жалбоподателят е предал емисионни квоти по операторската си партия, но е бил налице недостиг и е бил задължен да предаде допълнителни количества на основание чл. 47, ал. 3 от Закон за ограничаване изменението на климата. Съдът посочва, че от представените от КЕВР доклади на министъра на енергетиката се установяват количества безплатни емисионни квоти, разпределени на жалбоподателя по реда на дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО в размера, посочен от вещите лица по данните за емисии в таблица на стр. 9 от експертизата. Съдът приема, че в съответствие с предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, всички икономически обосновани разходи, в т.ч. и разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат включвани в цените на услугите за периода, за който се отнасят. В противен случай се получава изместване на разходи, които да бъдат заплащани от клиентите през период, към който тези разходи не са относими. Към началото на регулаторния период разходите за емисии са прогнозни, но са предвидими и няма пречка да бъдат определени, като от тях се приспадат безплатните квоти и остатъкът от предходен период (ако има такива). Въз основа на изложеното, съдът намира за неоснователно възражението на Комисията, свързано с разходи или приходи за минали регулаторни периоди – такава преценка и анализ не съответства на метода на регулиране „норма на възвращаемост“. Според съда, методът не изисква възстановяване на извършени през минали периоди и отчетени разходи, напротив – изисква прогнозиране на предстоящите през новия регулаторен период разходи. По тези съображения съдът намира пълното непризнаване на разходи за въглеродни емисии за необосновано, а възражението на „Топлофикация - Враца“ ЕАД за основателно и доказано.

На следващо място, съдът изследва възражението относно намаленото количество топлинна енергия за технологични разходи по преноса и счита, че е необходимо да се обърне специално внимание на целите на Закона за енергетиката, заложили в чл. 2 от същия, като съгласно чл. 2, ал. 1, т. 4 от ЗЕ сред основните цели на този закон е създаването на предпоставки за енергийни доставки при минимални разходи, а в чл. 2, ал. 2 от ЗЕ се поставя императивно изискване за гарантиране защитата на интересите на потребителите. АССГ, посочва, че в този смисъл са и мотивите на първата касационна инстанция, че извършената корекция на технологичните разходи по пренос е свързана със загубата на топлинна енергия при транспортирането ѝ по преносната мрежа или тръбопроводите, а това от своя страна е свързано със стопанисването и рехабилитацията ѝ от страна на жалбоподателя. От друга страна, АССГ отбелязва, че основната комплексна съдебно технико-икономическа експертиза установява, че Комисията не е признала условно-постоянните разходи на дружеството за ремонти в преноса въпреки представената ремонтна и инвестиционна програма, предвиждаща именно реконструкция на амортизирани участъци по топлопреносните мрежи и абонатните станции. Тъй като няма данни за промяна в топлопреносната мрежа, стопанисвана от жалбоподателя, нито са одобрени от Комисията разходи за рехабилитирането ѝ, то намаляването на техническите загуби от 33 % (по отчет за предходния период) до 20 % (утвърдени) не е технически обосновано. Според АССГ, в случая приложим е принципът по чл. 23, т. 4 от ЗЕ за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Това означава, че на дружеството би могло да се вмени от Комисията да поеме непризнати разходи в съответствие с принципа за осигуряване на баланс между интересите на

предприятието и клиентите. Но подходът за завишаване на количеството на реализираната енергия с разликата, приета като намаление на топлинната загуба по преноса, е икономически необоснован, тъй като тази топлинна енергия не генерира приходи и следователно не се включва във възвръщаемостта на капитала. Подходът завишеното количество топлофикационното дружество да се приеме като клиент на самото себе си няма икономическа обоснованост. Непризнатите технологични загуби остават за сметка на дружеството и не следва да се включват в количеството за реализация на топлинна енергия. Според съда, извършеното от КЕВР завишение на прогнозното количество реализирана топлинна енергия е незаконосъобразно, тъй като не е основано нито на закона, нито на приложимите подзаконовни нормативни актове, както и на Указанията. В решението се посочва, че в този смисъл е и практиката на ВАС – Решение № 13946 от 20.11.2014 по адм. дело № 11240/2013 на ВАС. Съдът посочва, че от приетата по делото допълнителна комплексна съдебно-техническа експертиза, допусната от настоящия състав за изясняване на спорните обстоятелства, се установява, че намаляването на цената на биомаса от Комисията не е извършено съгласно метода на регулиране „норма на възвращаемост“ и е в нарушение на указанията, приети от самата Комисия. Цената на биомаса не е изчислена като среднопретеглена на база на налични количества на склад и очаквани доставки през предстоящия ценови период в нарушение на Глава втора, Раздел I, т. 20.1. и Глава трета, Раздел I, т. 12 от Указанията. В мотивите на акта не е изследвано дали размерът на цената е достатъчен и дали е в състояние да покрие разходите за закупуване и доставки на необходимото за производство биогориво. Независимо от това, че за КЕВР не е регламентирано задължение да приеме еднозначно предложенията и отчетите на енергийните предприятия, Комисията е следвало да изложи подробен анализ защо не спазва приетите от нея Указания при изчисляване на среднопретеглена цена на горивото. Съдът намира, че КЕВР не е извършила задължителния анализ относно достатъчността на цената за новия регулаторен период. Именно това е целта на извършвания от Комисията регулаторен преглед по см. на чл. 3, ал. 3 и ал. 4 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ) и § 1, т. 15, б. „а“ от Допълнителната разпоредба на НРЦЕЕ. В случая се констатира не само нарушение на приетите от самата Комисия Указания при формиране на среднопретеглена цена на основното гориво, но и на метода на ценово регулиране, съгласно който се утвърждават необходими приходи, включващи прогнозни икономически обосновани разходи и възвръщаемост. Нарушено е и правилото на чл. 31. т. 2 и т. 4 от ЗЕ, което изисква цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-11 от 30.06.2014 г., в частта му по т. 9, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация - Враца“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2014 г. а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 31.03.2015 г., при повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган,

постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 972 от 16.02.2018 г. на АССГ, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 5525 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 6297 от 24.04.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4582 от 2018 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация - Враца“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2014 г. до 31.03.2015 г., са както следва:

1. По отношение на непризнатите разходи за сделки с балансираща енергия:

В изпълнение указанията на съда сумата на разходите за балансиране в размер на 355 хил. лв. е включена в разходната част на цените.

2. По отношение на разходи за закупуване на недостигащи емисионни квоти:

Закупените от дружеството квоти за въглеродни емисии през 2014 г. са признати в цените през следващия ценови период 01.07.2015 г. – 30.06.2016 г., съгласно т. 13 от общия подход, представен в Решение № Ц-25 от 30.06.2015 г. Също така закупените квоти за въглеродни емисии през 2015 г. са признати в цените през следващия ценови период 01.07.2016 г. – 30.06.2017 г., съгласно т. 13 от общия подход, представен в Решение № Ц-18 от 30.06.2016 г. Следователно, към настоящия момент чрез утвърдените с Решение № Ц-25 от 30.06.2015 г. и решение № Ц-18 от 30.06.2016 г. на КЕВР цени, на дружеството са възстановени всички разходи за квоти за емисии, които не са били включени в отмененото от съда Решение № Ц-11 от 30.06.2014 г.

3. По отношение на технологичните разходи по преноса:

В изпълнение на указанията на влязлото в сила Решение № 972 от 16.02.2018 г., постановено от АССГ, по адм. д. № 5525/2017 г., оставено в сила с Решение № 6297 от 24.04.2019 г. на ВАС по адм. дело № 4582/2018 г., технологичните разходи за преноса са възстановени в размера, указан от съда.

4. По отношение на цената на биомасата:

В резултат на решение на съда е направена промяна на цената на горивото биомаса, която за периода 01.07.2014 г.- 30.06.2015 г. е 78,99 лв./тон.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, за периода от 01.07.2014 г. до 31.03.2015 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическа енергия без ДДС – 214,78 лв./МВтч, в т.ч.:

- индивидуална цена на електрическа енергия – 148,78 лв./МВтч;

- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 66,00 лв./МВтч;

2. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода без ДДС – 97,62 лв./МВтч;

3. Регулаторна база на активите – 13 053 хил. лв.;

4. Норма на възвращаемост – 4,76%;

При необходимими годишни приходи и прогнозни количества енергия за ценовия период:

Необходимы годишни приходи – 19 914 хил. лв.;

Прогнозни количества комбинирана електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 55 902 МВтч.

Прогнозни количества на топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 81 006 МВтч.

Изказвания по т.2.:

Докладва И. Александров. С Решение № Ц-11 от 30.06.2014 г. ДКЕВР е взела решение по отношение на „Топлофикация - Враца“ ЕАД и е утвърдила цени, които са подробно описани в първата страница от решението. Те са действащи от 01.07.2014 г. Двете инстанции на съда връщат преписката на Комисията за ново произнасяне. Позициите по които съдът счита, че Комисията трябва повторно да се произнесе са

следните: коригираните разходи за балансираща енергия, разходите за закупуване на емисионни квоти, технологичните разходи по преноса на топлинна енергия, коригираната цена на биомасата. Мотивите на съда са подробно описани по отношение на всеки един от разходите. И. Александров представи корекциите на работната група. Относно разходите за сделки с балансираща енергия. В цените са включени направените разходи на дружеството за балансираща енергия. По отношение на разходите за закупуване на емисионни квоти. Преди време Комисията не е включила разходи за емисии, но поради начина, по който през следващите две години са включени отчетните данни за предходната календарна година, разходите за емисии са компенсирани за този период. В момента работната група не е включвала в стария модел разходи за емисии. По отношение на технологичните разходи по преноса, които са коригирани от 33% на 20%. Подробно е описано, че Комисията е възстановила разходите, с което цената на топлинната енергия се е повишила. По отношение цената на биомасата. Работната група е изследвала движението на този показател през следващата година, т.е. е взела отчетните данни и съответно е коригирала цената на биомасата. В резултат на това са се променили цените на топлинната и електрическата енергия, както и съответните ценообразуващи елементи.

И. Александров прочете проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 972 от 16.02.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 5525 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 6297 от 24.04.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4582 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, за периода от 01.07.2014 г. до 31.03.2015 г.

1. Преференциална цена на електрическа енергия без ДДС – 214,78 лв./МВтч, в т.ч.:

- индивидуална цена на електрическа енергия – 148,78 лв./МВтч;

- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 66,00 лв./МВтч;

2. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода без ДДС – 97,62 лв./МВтч;

3. Регулаторна база на активите – 13 053 хил. лв.;

4. Норма на възвращаемост – 4,76%;

При необходимии годишни приходи и прогнозни количества енергия за ценовия период:

Необходимии годишни приходи – 19 914 хил. лв.;

Прогнозни количества комбинирана електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 55 902 МВтч.

Прогнозни количества на топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 81 006 МВтч.

А. Йорданов каза, че във връзка с изказването си по предходната точка от дневния ред в този случай иска да поясни, че при повторно произнасяне, когато ценовият и регулаторен период е изтекъл, вече съвсем методологично и нормално е да се приложат отчетни данни, тъй като такива има и са актуални.

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 972 от 16.02.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 5525 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 6297 от 24.04.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4582 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, за периода от 01.07.2014 г. до 31.03.2015 г.

1. Преференциална цена на електрическа енергия без ДДС – 214,78 лв./МВтч, в т.ч.:
 - индивидуална цена на електрическа енергия – 148,78 лв./МВтч;
 - добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 66,00 лв./МВтч;

2. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода без ДДС – 97,62 лв./МВтч;

3. Регулаторна база на активите – 13 053 хил. лв.;

4. Норма на възвращаемост – 4,76%;

При необходими годишни приходи и прогнозни количества енергия за ценовия период:

Необходими годишни приходи – 19 914 хил. лв.;

Прогнозни количества комбинирана електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 55 902 МВтч.

Прогнозни количества на топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 81 006 МВтч.

В заседанието по **точка втора** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Ремзи Осман, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Ремзи Осман – за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Евгения Харитонова – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.3. Комисията, след като разгледа влязло в сила Решение № 1852 от 21.03.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав, по адм. дело № 8833 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 13749 от 09.11.2018 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 6231 от 2018 г., с което се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 7, и преписката се връща на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2017 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на

електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 7 от посоченото Решение, Комисията е утвърдила на „Топлофикация – ВТ“ АД, гр. Велико Търново, цени на електрическата и топлинната енергия, както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 191,51 лв./MWh, в т.ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 145,51 лв./MWh

- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 46,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 86,81 лв./MWh

3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 2:

- Необходими годишни приходи – 6 102 хил. лв., в т. ч.:

- о Разходи – 6 028 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 463 хил. лв. и променливи – 4 565 хил. лв.

- о Регулаторна база на активите – 1 626 хил. лв.

- о Норма на възвръщаемост – 4,55%

- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 20 100 MWh

- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 19 200 MWh

По жалба на „Топлофикация – ВТ“ АД, с влязло в сила Решение № 1852 от 21.03.2018 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 60 състав по адм. дело № 8833 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 13749 от 09.11.2018 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 6231 от 2018 г., се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 7, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на КЕВР е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му, визирани в чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗЕ, при спазване на изискването за форма и при спазване на административнопроизводствените правила, но при допуснато от страна на административния орган неправилно прилагане на материалноправните разпоредби.

ВАС е намерил постановеното първоинстанционно решение за валидно, допустимо и правилно, като е разгледал подробно изводите на АССГ. В тази връзка се посочва, че АССГ е приел за основателно направеното възражение от „Топлофикация-ВТ“ АД за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Касационната инстанция е установила, че за да достигне до този извод АССГ се е позовал на чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, според които топлофикационните дружества получават разпределяне на безплатни количества квоти за емисии на парникови газове. Прието е, че за дружеството са предвидени безплатни емисионни квоти, но съгласно схемата за безплатно разпределение, те намаляват ежегодно за всички оператори на инсталации. Според съда, този ценообразуващ елемент представлява променлив разход по смисъла § 1, т. 10 от ДР на Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през прогнозния период 01.07.2017 г. - 30.06.2018 г. и разпределените на дружеството безплатни емисионни квоти представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. Съгласно разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, са задължени до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се

на общото количество емисии, отделени от инсталацията. При неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталации се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти, предвид което, при наличието на тези законови задължения, дружеството трябва да извърши разход за покупка на емисионни квоти, който според съда е пряко свързан с лицензионната му дейност и който трябва да се включи в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ. АССГ е установил, че съгласно фактическите технико-икономически обстоятелства по заявлението и възражението на дружеството, Комисията не е съобщила ежегодното намаляване на безплатните квоти, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния. Комисията е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. Първоинстанционният съд е приел, че съгласно чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, регулаторният орган утвърждава не фактически, а прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност.

На следващо място касационната инстанция е установила, че административният съд е приел за основателно възражението за незаконосъобразност на корекцията по намаляване на нормата на възвращаемост на привлечения капитал. За да достигне до този извод АССГ е установил, че съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ, цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. Съгласно приетите от Комисията и представени по делото Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода "норма на възвръщаемост на капитала" в частта им по т. 40 от Глава Втора, Раздел Трети, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал. От приетата по първоинстанционното дело съдебна комплексна технико-икономическа експертиза (СКТИЕ) е установено, че дружеството е заявило норма на възвръщаемост на привлечения капитал като среднопретеглена съгласно т. 40 от Указанията според договорените лихви и тегла на заемите в размер на 7,24%. Комисията обаче, позовавайки се на т. 41 от Указанията е определила пределна пазарна цена на привлечения капитал за всички дружества в сектор „Топлоенергетика“ на база на статистически данни на БНБ за 2016 г. в размер на 4,55%. Вещите лица са дали заключение, че в случая регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, а въз основа на лихвените нива за последната година. Прието е, че не е икономически обосновано Комисията всяка година да намалява нормата на възвращаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят или рефинансират сключените от тях договори за кредити или заеми с банкови или финансови институции всяка година. Предвид изложеното, съдът е достигнал до извода, че е налице противоречие на предвидения в чл. 31, т. 4 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала.

На следващо място административният съд е установил, че е налице пряко нарушение на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, тъй като при ценообразуването, в утвърдената цена на топлинната енергия на дружеството не са включени в пълен размер утвърдените от Комисията необходими годишни приходи за осъществяване на лицензионна дейност с 412 хил. лева.

В допълнение към приетите констатации и изводи на АССГ, в решението на касационната инстанция се излагат следните мотиви:

В конкретния случай, обосновани са изводите на първоинстанционния съд по отношение незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за

въглеродни емисии. Съгласно чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК), топлофикационните дружества, включително и „Топлофикация-ВТ“ АД има задължението за предаване на определено количество квоти за емисии на парникови газове, равняващо се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година. Това означава, че в рамките на ценовия период за дружеството съществува законовото задължение да предаде емисионни квоти и при неизпълнението на което задължение се носи административно- наказателна отговорност съгласно чл. 76, ал. 1 от ЗОИК. В случай на недостиг на квоти, т.е., при необходимостта да се предадат емисионни квоти над разпределените безплатни такива по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2003/87/ ЕО от 13 октомври 2003 година, за дружеството е налице задължение да ги закупи, което се явява съответен разход. Ето защо съгласно чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, Комисията утвърждава прогнозен, а не фактически размер на разходите свързани с лицензионната дейност. Това налага извод, че е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените на периода, за който са относими, на база прогноза, като в следващия регулаторен период може да се извърши тяхната корекция до реалния им размер. Всички икономически обосновани разходи, в т.ч. и разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат включвани в цените на услугите за периода, за който се отнасят, тъй като в противен случай се получава изместване на разходи, които да бъдат заплащани от клиентите през период, към който са неотнесими. Отделно от това се получава натрупване на разходи, които ако не бъдат компенсирани, остават за сметка на топлофикационното дружество и формират загуби за тях - директно или косвено, намалявайки утвърдената им възвръщаемост.

На следващо място, в разпоредбата на чл. 31, т. 4 от ЗЕ е регламентирано, че цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. А съгласно приетите от КЕВР Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (отм.), Глава Втора, Раздел III, е предвидено, че определянето на норма на възвръщаемост на капитала е равна на средно претеглената цена на капитала (СПЦК), като СПЦК е определената от Комисията норма на възвръщаемост на собствения капитал и норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството, претеглена според дела на всеки от източниците на финансиране - съгласно т. 33 от „Указания – НВ“. Съгласно т. 37 от тези Указания, Комисията определя нормата на възвръщаемост на собствения капитал при отчитане на изискванията на чл. 23, т. 4 от ЗЕ (принципът за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и потребителите), макроикономическата среда и специфичните условия на регулиране на дружествата. В т. 38 от „Указанията – НВ“ е коментиран собствения капитал. А в т.т. 39, 40 и 41 от същите Указания са дадени насоки за изчисляване на привлечения капитал. Съгласно т. 40 и т. 41 от „Указания – НВ“, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В настоящия случай видно от оспорения административен акт, административният орган е коригирал нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 7,39% на 4.55%, в съответствие с т. 41 от „Указанията – НВ“, пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2016 г., по данни на БНБ. Предвид което, правилен се явява изводът на първоинстанционния съд, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, въз основа на последната година, както и че не е икономически обосновано КЕВР да намалява всяка година нормата на възвръщаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат

задължение да предоговарят сключени от тях договори с банки или финансови институции всяка година. Въз основа на това, включването в цените на нормата на възвращаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит, би довело до намаляване на неговата възвращаемост, като получената разлика се покрива за негова сметка.

Първоинстанционният съд правилно е приложил материалния закон въз основа на установените по делото обстоятелства и по отношение на направения извод за незаконосъобразност на установеното по делото непризнаване на всички необходими годишни приходи за осъществяване на лицензионна дейност.

За пълнота следва да се добави, че с Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. Комисията за енергийно и водно регулиране се е произнесла по множество преписки, образувани по заявления за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, като процесната обжалвана част от това решение касае само т. 7, а именно утвърждаване на цени за периода от 01.07.2017 г. на „Топлофикация-ВТ“ АД, гр. Велико Търново. Съдът счита и намира за необходимо да отбележи, че КЕВР е следвало да се произнесе по заявлението на всяко едно дружество поотделно (в случая са 32 преписки) и да изложи конкретни мотиви и обосновка в отделни индивидуални административни актове, а не да се позовава на общия подход, възприет в решението и приложим за всички останали заявители, и да постановява решение в едно общо производство с общи, а не с индивидуални мотиви.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спази указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 7, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-ВТ“ АД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2017 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е до 30.06.2018 г., при повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 1852 от 21.03.2018 г. на АССГ, трето отделение, 60 състав по адм. д. № 8833/2017 г., оставено в сила с Решение № 13749 от 09.11.2018 г. на ВАС по адм. дело № 6231 от 2018 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация-ВТ“ АД за ценовия период от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., са както следва:

1. По отношение на разходи за въглеродни емисии:

За периода на действие на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., а именно: 01.07.2017 г. - 30.06.2018 г., на дружеството са утвърдени разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии 2 641 t по 10,21 лв./t., в размер на 27 хил. лв. По отчетни данни, закупените от дружеството квоти за въглеродни емисии през същия период са 9 331 t по 23,47 лв./t. в размер на 219 хил. лв. Изчислена е среднопретеглената цена на емисиите за ценовия период 01.07.2017-30.06.2018 г. в размер на 9,36 евро/тон, което е средна цена за периода на емисиите по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange).

Определен е разходът на дружеството за закупуване на емисии в размер на 144 хил.лв. (9 331 t *9,36 евро/тон*1,955-27 хил. лв.).

2. По отношение на норма на възвращаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2016 г. е 7,24%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 4,55%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2016 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е необходимо да бъде извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. По този начин за дружеството ще бъде необходимо да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните. По тези съображения среднопретеглената лихва е в размер на 4,55%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация-ВТ“ АД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 197,33 лв./MWh, в т.ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 151,33 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 46,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 105,56 лв./MWh

3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 2:

- Необходими годишни приходи – 6 219 хил. лв., в т. ч.:

- о Разходи – 6 145 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 463 хил. лв. и променливи – 4 682 хил. лв.
- о Регулаторна база на активите – 1 626 хил. лв.
- о Норма на възвръщаемост – 4,55%
- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 20 100 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 19 200 MWh

Изказвания по т.3.:

Докладва И. Александров. С Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране по т. 7 са утвърдени цени на „Топлофикация – ВТ“ АД, които са подробно описани на стр. 1 от доклада и проекта на решение. По жалба на „Топлофикация – ВТ“ АД, с влязло в сила решение на двете инстанции на съда преписката е върната в Комисията за ново произнасяне. Точките, по които двете инстанции на съда считат, че Комисията трябва да се произнесе повторно са по отношение цената на въглеродните емисии и нормата на възвръщаемост на привлечения капитал. По отношение на първата точка. Казусът е такъв, какъвто е обяснен в началото на заседанието – разходите за емисии са приети по отчетни данни, но за календарната година и със закъснение от година и половина. Сега за съответния период на действие на цената са взети реално закупените количества емисии. Отчетена е средно претеглената цена за този период от 9,36 евро за тон. Разходът за емисии, приет в старите цени, е коригиран от 27 000 лв. на 144 000 лв. По отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал. Комисията е направила корекция от 7,24% на 4,55%. Стойността 4,55 е средната цена към 31.12.2016 г. По отношение на втората корекция работната група запазва своето становище и нормата на привлечения капитал не е коригирана на 7,24%. В резултат на променените стойности са променени и крайните цени.

И. Александров прочете проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 1852 от 21.03.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав, по адм. д. № 8833/2017 г., оставено в сила с Решение № 13749 от 09.11.2018 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 6231 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация – ВТ“ АД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 197,33 лв./MWh, в т.ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 151,33 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 46,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 105,56 лв./MWh

3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 2:

- *Необходими годишни приходи – 6 219 хил. лв., в т. ч.:*
 - о Разходи – 6 145 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 463 хил. лв. и променливи – 4 682 хил. лв.
 - о Регулаторна база на активите – 1 626 хил. лв.
 - о Норма на възвръщаемост – 4,55%

- *Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 20 100 MWh*
- *Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 19 200 MWh*

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 1852 от 21.03.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав, по адм. д. № 8833/2017 г., оставено в сила с Решение № 13749 от 09.11.2018 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 6231 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация-ВТ“ АД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 197,33 лв./MWh, в т.ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 151,33 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 46,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 105,56 лв./MWh

3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 2:

- Необходими годишни приходи – 6 219 хил. лв., в т. ч.:
 - о Разходи – 6 145 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 463 хил. лв. и променливи – 4 682 хил. лв.

- о Регулаторна база на активите – 1 626 хил. лв.

- о Норма на възвръщаемост – 4,55%

- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 20 100 MWh

- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 19 200 MWh

В заседанието по **точка трета** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Ремзи Осман, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Ремзи Осман – за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Евгения Харитонова – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.4. Комисията, след като разгледа влязло в сила Решение № 1848 от 21.03.2018 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 8837 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 5941 от 18.04.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 6672 от 2018 г., с което се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 3 и преписката се връща на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта по т. 3, Комисията за енергийно и

водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2017 г. е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия на „Топлофикация - Плевен“ ЕАД, както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 166,36 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 128,36 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,48 лв./MWh

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 55,99 лв./MWh

1.4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:

- Необходими годишни приходи – 62 850 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 60 210 хил. лв., от които условно-постоянни – 14 740 хил. лв. и променливи – 45 470 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 42 706 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 6,18%
- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 284 000 MWh
 - Към НЕК ЕАД - 227 800 MWh
 - Към ЕРД - 56 200 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 201 700 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 39 220 MWh

По жалба на „Топлофикация Плевен“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 1848 от 21.03.2018 г. на Административен съд - София град (АССГ) по адм. дело № 8837 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 5941 от 18.04.2019 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 6672 от 2018 г., се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 3 и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на КЕВР в оспорената му част е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му, визиращи в чл. 21, ал. 1, т. 8 от Закона за енергетиката (ЗЕ), при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), но при допуснато от страна на административния орган неправилно прилагане на материалноправните разпоредби. ВАС е намерил постановеното първоинстанционно решение за валидно, допустимо и правилно, като е разгледал подробно изводите на АССГ.

ВАС е приел за обоснован извода на първоинстанционния съд за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. В тази връзка касационната инстанция посочва, че АССГ правилно е приел, че в нарушение на материалния закон Комисията не е признала в заявения размер разходи, присъщи на лицензионната дейност на дружеството и относими към регулаторния период - за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Съгласно чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК), топлофикационните дружества, включително и „Топлофикация - Плевен“ ЕАД имат задължението до 30 април всяка година за предаване на определено количество квоти за емисии на парникови газове, равняващо се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година. Това означава, че в рамките на процесния ценови период 01.07.2017 г. - 30.06.2018 г. за дружеството съществува законовото задължение да предаде емисионни квоти и при неизпълнението на което задължение се носи административно-наказателна отговорност съгласно чл. 76, ал. 1 ЗОИК. В тази връзка ВАС приема, че административният съд

обосновано се е позовал на изслушаната комплексна технико-икономическа експертиза, от чието заключение се установява, че съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове по силата на дерогация по чл.10а и чл.10в от Директива 2003/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (изменена с Директива 2009/29/ЕО) получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. Според ВАС, АССГ обосновано е счел, че с оспорения акт разходите за квоти са признати въз основа на отчетните количества за предходния регулаторен период, а не за относимия процесен период, като в резултат на така приетото е формирал законосъобразния извод, че този подход е в противоречие с разпоредбата на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, регламентираща цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

По отношение на непризнаването на разходите за балансиране в размера, заявен от „Топлофикация - Плевен“ ЕАД, ВАС споделя извода на първоинстанционния съд, че в нарушение на материалния закон Комисията не е признала в заявения размер разходи, присъщи на лицензионната дейност на дружеството и относими към регулаторния период - за закупуване на балансираща енергия. В тази връзка ВАС приема, че АССГ обосновано е изградил изводите си на заключението на комплексната съдебна експертиза, чийто констатации са категорични, че разходите за балансираща енергия са променлив разход в зависимост от комбинираното производство на електрическа и топлинна енергия и при съответствие с производствената програма, утвърдена от КЕВР. С решението на Комисията разходите за балансиране са признати въз основа на отчетните количества за предходния регулаторен период, а не за процесния период. ВАС посочва, че както правилно е приел АССГ, този подход противоречи на чл. 31, т. 2 от ЗЕ цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

По отношение на възприетия от АССГ извод за незаконосъобразност на корекцията в нормата на възвращаемост, в решението на касационната инстанция е прието следното: В разпоредбата на чл. 31, т. 4 от ЗЕ е регламентирано, че цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, а в приетите от КЕВР Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (отм., Указания – НВ) Глава Втора, Раздел III, е предвидено, че определянето на норма на възвращаемост на капитала е равна на средно претеглената цена на капитала (СПЦК), като СПЦК е определената от Комисията норма на възвръщаемост на собствения капитал и норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството, претеглена според дела на всеки от източниците на финансиране - съгласно т. 33 от Указания - НВ. Съгласно т. 37 от тези Указания, Комисията определя нормата на възвръщаемост на собствения капитал при отчитане на изискванията на чл. 23, т. 4 от ЗЕ (принципът за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и потребителите), макроикономическа среда и специфичните условия на регулиране на дружествата. В т. 38 от Указания - НВ е коментиран собственият капитал. А в т. 39, 40 и 41 от същите Указания са дадени насоки за изчисляване на привлечения капитал. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указания - НВ, нормата на възвращаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В настоящия случай видно от оспорения административен акт, административният орган е коригирал нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 9.36% на 4.55%, в съответствие с т. 41 от Указанията - НВ, пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12. 2016 г., по данни на БНБ. При

тези данни комплексната експертиза е заключила, че нормата на възвращаемост не е изчислена като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите на дружеството. Съгласно експертното мнение на вещите лица, нормата на възвращаемост следва да е в съответствие с пазарната норма към момента на договарянето на привличането на заемния капитал. Предвид на което, ВАС приема за правилен извода на първоинстанционния съд, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, въз основа на последната година, както и че не е икономически обосновано КЕВР да намалява всяка година нормата на възвращаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят сключени от тях договори с банки или финансови институции всяка година. Според ВАС, правилно първоинстанционният съд е приел, че приложеният от Комисията подход не съответства на приетите от нея указания, нито на метода на ценово регулиране „норма на възвращаемост“.

ВАС счита за правилни и изводите на административния съд, досежно установената незаконосъобразност на извършената с оспорения акт корекция по условно-постоянен разход за ремонт и амортизации. Касационната инстанция посочва, че АССГ обосновано е установил, че с Решение № Р-044 от 13.11.2006 г., Комисията е одобрила сключването на договор за кредит и залог върху енергийното съоръжение на жалбоподателя. Видно от решението, разходите за амортизации на одобрената инвестиция за изграждане на енергийното съоръжение, което включва и газова турбина, са признати на база на икономически живот на инвестицията от 20 години. Представена е и инвентарна книга на дружеството, съгласно която предходната газова турбина е заведена с полезен живот от 20 години. Според заключението си вещите лица дават разяснения, че счетоводните записвания в инвентарната книга се извършват по преценка на счетоводителя, който няма специални знания за определяне на технически обоснован полезен живот на съответен актив, с който извод съдът се солидаризира, намирайки, че неговото записване е по-скоро декларативно, а не технически издържано.

ВАС посочва, че предвид хода на административното производство и мотивите на административния акт, безспорно се установява, че предходната газова турбина е била изведена от експлоатация и подменена с новата текуща газова турбина доста преди предвидения амортизационен срок от 20 години, а именно – поради авария, на седмата година. Съдът обосновано е приел, че изводът на вещите лица в това отношение е компетентно направен, базиран на всички материали по делото и на относимите технически характеристики, качествени показатели, история и вид на дълготрайния материален актив - газова турбина LM 2500+G4. Съгласно чл. 9, ал. 6 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия, разходите за амортизации се изчисляват на основата на обоснован от дружеството и признат от Комисията технически и икономически полезен живот на активите чрез прилагане на линеен метод на амортизация. ВАС посочва, че АССГ е кредитирал заключението на вещите лица за полезен живот на газовата турбина, дадено на база на представените по делото указания на завода-производител „Дженерал Електрик“ за 50 000 работни часа, съответстващи на 7 години, защото прилагането на осреднен полезен живот от 14,2 години за всички активи в производството, от регулаторния орган, не отчита коректно заявления и технически обоснован от дружеството живот на газовата турбина и не позволява стойността на актива да се възстанови за периода, през който ще се използва. По този начин се получава изместване на разходите, които ще бъдат направени и съответно включени в цените и заплащани от клиентите през период, към който са неотнормисими. Този подход противоречи на чл. 31, т. 2, буква „д“ от ЗЕ, съгласно който цените на енергийните предприятия трябва да възстановяват икономически обоснованите разходи за амортизации. Жалбоподателят възразява срещу направеното намаление на разходите за ремонт в производството. Непризнатите разходи за ремонти са за подмяна на горещата секция на газовата турбина, което е прието от Комисията за инвестиция, която да се включи в регулаторната база на активите и да се възстанови чрез амортизации. В

административното производство дружеството е възразило, че ремонтът е технически обоснован, съгласно указанията на завода-производител. След възражение на дружеството, КЕВР, с оспорения административен акт, е уважила частично възражението като от коригираната сума за ремонт е възстановила 100 хил. лв. Заключение по експертиза е категорично, че основен ремонт е технически необходим, съгласно препоръките на производителя „Дженерал Електрик“ и целта му е да удължи работния ресурс на турбината след 25 000 работни часа, тъй като без извършване на този основен ремонт на газовата турбина, тя става едно негодно съоръжение, с което не може да се извършва лицензионната дейност „производство на топлинна и електрическа енергия“. Съгласно установения по-горе подход, КЕВР признава полезен живот от 15 години на всички активи в производството на дружеството. Според заключението на вещите лица това означава, че заявените и непризнати разходи за ремонт на турбината ще се възстановят чрез амортизации при норма за 15 години, въпреки че са относими за период от 3,5 години, тъй като удължават ресурса на турбината от 25 000 работни часа до 50 000 работни часа. Това води до непризнаване на присъщо-необходимите разходи и невключването им в цените, което във всеки случай се отразява в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи и намаление на утвърдената възвръщаемост. Това на практика води до изместване на разходите към период, за който не се отнасят и натрупване на разходи, които енергийното предприятие следва да извърши за осъществяване на лицензионната дейност, които не се признават от Комисията, а се покриват за сметка на възвръщаемостта на капитала на дружеството. Според съда, този подход противоречи на чл. 31, т. 2 и т. 4 от ЗЕ.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спази указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 3, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация – Плевен“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2017 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2018 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 1848 от 21.03.2018 г. на АССГ по адм. дело № 8837 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 5941 от 18.04.2019 г. на ВАС по адм. дело № 6672 от 2018 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация - Плевен“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., са както следва:

I. По отношение на разходите за закупуване на квоти за въглеродни емисии:

За 2017 г. дружеството е отчетло разходи за емисии парникови газове (CO₂) в размер на 2 461 хил. лв. (132 005 т CO₂ x 18,64 лв./т). За ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. КЕВР е утвърдила на дружеството разходи за емисии парникови газове (CO₂) в размер на 1 185 хил. лв. (116 122 т CO₂ x 10,21 лв./т). Изчислена е среднопретеглената цена на емисиите за ценовия период 1.07.2017-30.06.2018 г. в размер на 9,36 евро/тон, което е средна цена за периода на емисиите по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). Определен е разходът на дружеството за закупуване на емисии в размер

на **2 417 хил.лв.** (132 005 t CO₂ x 18,31 лв./t) и същият, за ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. е коригиран с 1 232 хил. лв. (от 1 185 хил. лв. на 2 417 хил. лв.).

II. По отношение на разходите за закупуване на балансираща енергия:

За ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. дружеството е заложило разход за покриване на дебаланс от участието в балансиращия пазар на електроенергия като член на специална балансиращата група с координатор НЕК ЕАД. Заложеният небаланс е в размер на 435 хил. лв. Разходът е отразен в справка „Разходи” като променлив разход от външни услуги.

При определянето на цените, КЕВР е приела и не е коригирала разходите за закупуване на балансираща енергия посочени от дружеството в справка „Разходи за производство”, като променлив разход от външни услуги.

III. По отношение на нормата на възвращаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала” (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2016 г. е 9,36%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал **4,55%**, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2016 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е необходимо да бъде извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. По този начин за дружеството ще бъде необходимо да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните. По тези съображения среднопретеглената лихва е в размер на **4,55%**. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

IV. По отношение на разходите за амортизации в производството:

В справка „Регулаторна база на активите“ дружеството е отчетло към 31.12.2016 г. ДМА- участващи в регулирането на стойност 52 974 хил. лв., в т.ч. ДМА – земи в размер на 1 510 хил. лв. Отчетната стойност на всички активи на дружеството без земите е в размер на 51 464 хил. лв. (52 974 хил. лв.-1 510 хил. лв.). Разходите за амортизации за регулаторни цели са изчислени на база отчетната стойност на активите за производство и съответните амортизации за 15 г. и са в размер на 3 430 хил. лв. (51 464 /15). Разходите за амортизация в производството са коригирани от 3 317 хил. лв. на 3 430 хил. лв. или с 113 хил. лв.

В резултат на извършените корекции с оглед спазване указанията на съда, пределните цени на топлинната енергия и преференциалната цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация - Плевен“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 170,88 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 132,88 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,75 лв./MWh

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 56,41 лв./MWh

1.4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:

- Необходими годишни приходи – 64 204 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 61 555 хил. лв., от които условно-постоянни – 14 853 хил. лв. и променливи – 46 702 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 42 860 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 6,18%
- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 284 000 MWh
 - Към НЕК ЕАД - 227 800 MWh
 - Към ЕРД - 56 200 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 201 700 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 39 220 MWh

Изказвания по т.4.:

Докладва И. Александров. С Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта по т. 3, Комисията за енергийно и водно регулиране, считано от 01.07.2017 г. е утвърдила цени, които са описани на стр. 1 от доклада и проекта на решение. По жалба на „Топлофикация Плевен“ ЕАД, с влязло в сила решение на двете инстанции на съда, Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 3 се връща на КЕВР за ново произнасяне. Точките, по които е необходимо Комисията да се произнесе са т. 1: разходи за закупуване на въглеродни емисии; т. 2: разходи за закупуване на балансираща енергия; т. 3: корекцията върху нормата на възвръщаемост на привлечения капитал и т. 4: разходи за амортизации по производството. По отношение на т. 1. Работната група е приела отчетната стойност на дружеството по отношение на закупените количества емисии за 132 005 тона въглеродни емисии по 9,36 евро на тон. Изчислената сума от 2 417 000 лв. е приета в разходите. Старата сума е 1 185 000 лв., а реално цените покриват разликата от двете суми. По отношение на разходите за закупуване на балансираща енергия. Работната група не е приела 435 000 лв. разходи за баланс, защото тя просто не ги е коригирала и те са включени в друго перо от разходите. По отношение на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал. Корекцията от 9,36 на 4,55 работната група е отхвърлила мотивирано. По отношение на

разходите за амортизации. Към 31.12.2016 г. са отчетени разходите по отчетна стойност на активите. От тях са приспаднати земите и така получената разлика е разделена на 15 години. Включена е и сумата за амортизации. Тя е разликата 113 000 лв. и фактически тя е възстановена. По този начин са изчислени нови стойности на цените на електрическата и топлинната енергия.

Р. Наков прочете проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 1848 от 21.03.2018 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 8837 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 5941 от 18.04.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 6672 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 170,88 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 132,88 лв./MWh

- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,75 лв./MWh

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 56,41 лв./MWh

1.4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:

■ Необходими годишни приходи – 64 204 хил. лв., в т. ч.:

○ Разходи – 61 555 хил. лв., от които условно-постоянни – 14 853 хил. лв. и променливи – 46 702 хил. лв.;

○ Регулаторна база на активите – 42 860 хил. лв.

○ Норма на възвръщаемост – 6,18%

■ Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 284 000 MWh

○ Към НЕК ЕАД - 227 800 MWh

○ Към ЕРД - 56 200 MWh

■ Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 201 700 MWh

■ Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 39 220 MWh

А. Йорданов каза, че иска да коментира един от мотивите на съда, който приема условно. В този случай това е съвсем ясно видимо и е свързано с мотивите на съда, с които въпросът относно нормата на възвръщаемост се връща за преразглеждане от Комисията. А. Йорданов каза, че Комисията прилага методология, която е призната в световен план. Целта на тази методология е подходът към всички заявители по отношение определянето на прогнозната норма на възвръщаемост да бъде еднакъв. А. Йорданов каза, че не споделя изцяло мотивите на съда, че трябва да се отразява действителната цена на привлечения капитал, тъй като тогава се губи елементът, в който заявителят се поощрява да сключва изгодни договори за привличане на капитал.

И. Иванов каза, че с този доклад и проект на решение работната група изпълнява указанията на съда.

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 1848 от 21.03.2018 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 8837 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 5941 от 18.04.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 6672 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 170,88 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 132,88 лв./MWh

- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,75 лв./MWh

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 56,41 лв./MWh

1.4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:

▪ Необходими годишни приходи – 64 204 хил. лв., в т. ч.:

○ Разходи – 61 555 хил. лв., от които условно-постоянни – 14 853 хил. лв. и променливи – 46 702 хил. лв.;

○ Регулаторна база на активите – 42 860 хил. лв.

○ Норма на възвръщаемост – 6,18%

▪ Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 284 000 MWh

○ Към НЕК ЕАД - 227 800 MWh

○ Към ЕРД - 56 200 MWh

▪ Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 201 700 MWh

▪ Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 39 220 MWh

В заседанието по **точка четвърта** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Ремзи Осман, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Ремзи Осман – за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Евгения Харитонова – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.5. Комисията, след като разгледа влязло в сила Решение № 4008 от 14.06.2018 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 8840 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 4628 от 28.03.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 9270 от 2018 г., с което се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 11 и преписката се връща на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта по т. 11, Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2017 г., е утвърдила пределни

цени на топлинната енергия и е определила преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация Русе“ ЕАД, както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 149,34 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 139,34 лв./MWh

- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 10,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 77,41 лв./MWh

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 93,60 лв./MWh

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:

- Необходими годишни приходи – 55 595 хил. лв., в т. ч.:

- Разходи – 52 612 хил. лв., от които условно-постоянни – 14 485 хил. лв. и променливи – 38 128 хил. лв.;

- Регулаторна база на активите – 39 348 хил. лв.

- Норма на възвръщаемост – 7,58%

- Електрическа енергия – 215 066 MWh, в т. ч.:

- от високоефективно комбинирано производство – 190 600 MWh

- Към НЕК ЕАД - 180 000 MWh

- Към ЕРД - 10 600 MWh

- от некомбинирано производство – 24 466 MWh

- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 14 885 MWh

- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 287 204 MWh

Цена на въглицата – 176,82 лв./t при калоричност 5 900 kcal/kg

По жалба на „Топлофикация Русе“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 4008 от 14.06.2018 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 51 състав, по адм. дело № 8840 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 4628 от 28.03.2019 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 9270 от 2018 г., се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 11, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на КЕВР в оспорената му част е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му, визирани в чл. 21, ал. 1, т. 8 от Закона за енергетиката (ЗЕ), при спазване на изискването за форма и на административнопроизводствените правила, но при допуснато от страна на административния орган неправилно прилагане на материалноправните разпоредби.

ВАС е намерил постановеното първоинстанционно решение за валидно, допустимо и правилно, като е разгледал подробно изводите на АССГ. В тази връзка се посочва, че АССГ е приел жалбата за основателна в частта относно извършените корекции на разходите за основно гориво. При извършено обсъждане на експертизата и направените от жалбоподателя възражения, съдът е приел за установено, че заявените от дружеството разходи за закупуване на основно гориво – определеният тип въглища са технологично обосновани, доколкото са обусловени от действителните нужди и специфични изисквания на централата. Първоинстанционният съд е кредитирал експертизата като обосновано и компетентно изготвена, поради което е възприел изцяло направеното заключение, че приетата от КЕВР базова стойност за цената на въглицата от 88 щ.д./тон е недостатъчно обоснована, както и че разходите за основно гориво, определени от КЕВР, не отчитат специфичната доставна цена на въглицата с характеристиките нужни на дружеството, което ще доведе до формиране на загуби, въз основа на което е установено, че корекцията на разходите за основно гориво, направена от КЕВР, няма да покрие действителните

разходи за закупуване и доставки на необходимите за производството въглища. Въз основа на това е направен изводът, че е налице нарушение на чл. 31, т. 2 и т. 4 от ЗЕ.

На следващо място касационната инстанция е установила, че административният съд е приел за основателна жалбата относно непризнаването на променливия разход за осъществяване на лицензионната дейност – разход за закупуване на недостигащи емисионни квоти. Съдът е анализирал относимите правни норми, както и приетата експертиза, въз основа на което в решението е изложено според експертизата, че на прогнозна база към 01.07.2017 г. необходимите за закупуване количества квоти емисии парникови газове, утвърдени с Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., не са технически обосновани, както и че приетата от КЕВР отчетна цена за 2016 г. при изчисляване на разходите за въглеродни емисии не е икономически обоснована. Експертизата е изследвала цената на емисионните квоти за регулаторния период на база анализ на международни борсови цени, което изпълнява изискването на чл. 3, ал. 4 от НРЦТЕ за анализ при използване на данни от най-добрата практика на национално и международно ниво, като непризнаването на разходите за закупуване на емисионни квоти по икономически обоснована борсова цена за регулаторния период води до невъзстановяване на икономически обосновани разходи за дейността на дружеството. Въз основа на това е прието, че в тази част административният акт противоречи на установения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип, че цените на енергийните предприятия следва да възстановят икономически обоснованите разходи за дейността им, както и на чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ), според който за енергийните предприятия, спрямо които се прилага методът „норма на възвръщаемост на капитала”, проектът на решение, съответно решението по чл. 35, съдържа прогнозните и/или изменените необходими приходи на енергийните предприятия, регулаторната база на активите и нормата на възвръщаемост на капитала и съответните цени.

На следващо място АССГ е приел за основателно и възражението, касаещо годишните необходими приходи на дружеството, доколкото е констатирано неизпълнение от страна на Комисията на приетите от нея указания, както и че се споделят доводите по отношение на корекциите, касаещи юрисконсултските възнаграждения.

В допълнение към приетите констатации и изводи на АССГ, в решението на касационната инстанция се излагат следните мотиви:

ВАС е споделил изводите на АССГ за основателност на възражението на „Топлофикация Русе“ ЕАД по отношение на разходите за основно гориво - въглища. В тази връзка се изтъква, че в т. 2.1 от заключението на комплексната експертиза е посочено, че основното гориво в ТЕЦ „Русе-изток” за производство на електрическа и топлинна енергия е каменни въглища марка „Т”. А от т. 2.2 от заключението на вещото лице е видно, че на прогнозна база разходи за основно гориво на „Топлофикация Русе” ЕАД, утвърдени от КЕВР с решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. като необходими за провеждане на лицензионната дейност на дружеството, не са технически обосновани, както и че на прогнозна база признато от КЕВР количество основно гориво не е съобразено с технологичния режим на работа на дружеството. На следващо място от икономическа гледна точка в експертизата е посочено, че няма данни в Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. как КЕВР е достигнала до приетата за базова цена от 88 щ.д./тон, не са приложени пазарни данни и/или прогнози. Единствено е било посочено, че е използван бенчмарк анализ, борсови стойности и митнически декларации за внос, според които цената е в рамките на 100-110 щ.д./тон. Вещото лице е изложило, че приетата от КЕВР базова стойност за цена на въглища от 88 щ.д./тон е недостатъчно обоснована и съответно остойностените чрез нея разходи за основно гориво на „Топлофикация Русе” ЕАД са икономически необосновани. Въз основа на изложеното, ВАС приема за обоснован правния извод на АССГ, че заявените разходи за закупуване на основно гориво – определеният тип въглища са технологично обосновани, доколкото са обусловени от действителните нужди и специфични изисквания на централата. ВАС споделя извода на първоинстанционния съд, че заявената цена за въглищата е изчислена при съобразяване на

огласените от административния орган критерии и вътрешни правила по смисъла на чл. 13 от АПК, тъй като вещите лица са дали заключението, че цената е изчислена като средно - претеглена съгласно изискванията на т. 12 от Глава трета във връзка с т. 20.1 от Глава втора на приетите Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала” (Указанията). Въз основа на изложеното ВАС приема за правилен извода на АССГ, че корекцията на разходите за основно гориво, направена от Комисията, няма да покрие действителните разходи за закупуване и доставки на необходимите въглища, което по съществото си води до нарушение на чл. 31, т. 2 и т. 4 от ЗЕ.

ВАС приема, че в конкретния случай правилно първоинстанционният съд е приел за основателно и възражението на дружеството, отнасящо се до непризнаване на променливия разход за осъществяване на лицензионната дейност – разход за закупуване на недостигащи емисионни квоти. Предвид нормата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК), топлофикационните дружества, включително и „Топлофикация Русе” ЕАД има задължението за предаване на определено количество квоти за емисии на парникови газове, равняващо се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година. Това, според съда, означава че в рамките на ценовия период за дружеството съществува законовото задължение да предаде емисионни квоти, при неизпълнението на което се носи административно - наказателна отговорност съгласно чл. 76, ал. 1 ЗОИК. В случай на недостиг на квоти, т.е. при необходимостта да се предадат емисионни квоти над разпределените безплатни такива по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО от 13 октомври 2003 година, за дружеството е налице задължение да ги закупи, което се явява съответен разход. Съгласно чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, Комисията утвърждава прогнозен, а не фактически размер на разходите, свързани с лицензионната дейност. В тази връзка ВАС прави извод, че е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените на периода, за който са относими, на база прогноза, като в следващия регулаторен период може да се извърши тяхната корекция до реалния им размер. Касационната инстанция посочва, че правилно първоинстанционният съд е приел, позовавайки се на експертизата, че според прогнозното планирано производство на електрическа и топлинна енергия на дружеството се очаква да се отделят 434 779 тона емисии въглероден диоксид, които дружеството следва да предаде. Експертизата е установила, че получаваните от дружеството безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до увеличаване на количествата, които дружеството трябва да закупи, като разликата между прогнозно емитираните от дружеството количества парникови газове през 2017 г. и прогнозно разпределените безплатни квоти по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО от 13 октомври 2003 г. оформят недостиг на квоти, които трябва да бъдат закупени до 30.04.2018 г., т.е. през процесния ценови период, в размер на 239 018 единици. Касационната инстанция приема, че АССГ правилно е установил, че Комисията не е отчела намалението на безплатни квоти за 2017 г., чийто размер е бил известен и че не са съобразени квотите, които следва да се закупят през новия период, възлизащи в размер на не по - малко от 246 089 тона, съгласно заключението на вещите лица. Експертизата е изследвала цената на емисионните квоти за регулаторния период, въз основа на което е достигнала до извода, че непризнаването на разходите за закупуване на емисионни квоти по икономически обоснована борсова цена за регулаторния период води до невъзстановяване на икономически обосновани разходи за дейността на дружеството. Предвид изложеното, ВАС приема за правилен извода на АССГ, че в тази част административният акт противоречи на чл. 31, т. 2 от ЗЕ.

ВАС споделя извода на първоинстанционния съд за незаконосъобразност на корекцията на приходите от продажба на некомбинирана електрическа енергия. В случая при съдебното оспорване от съда е установено, че изчисляването от страна на КЕВР на приходите от некомбинирана електрическа енергия по индивидуална цена е в несъответствие с т. 21 от Глава трета на Указанията и съответно несъобразяването на

КЕВР с Указанията, води до отмяна на административния акт в оспорената му част поради незаконосъобразност.

ВАС е споделил мотивите на АССГ, че незаконосъобразно е извършена корекция на съдебните разноси за юрисконсултско възнаграждение. Съдът приема, че това е така, защото при заявяването на съдебните разходи за регулаторния период, са били приспаднати приходите от юрисконсултски възнаграждения, респективно с корекцията, извършена от КЕВР, същите се приспадат повторно, което не е икономически обосновано и противоречи на изискването цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

В допълнение касационната инстанция приема, че за пълнота следва да се добави, че с Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. КЕВР се е произнесла по множество преписки, образувани по заявления за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, като процесната обжалвана част от това решение касае само т. 11, а именно - утвърждаване на цени за периода от 01.07.2017 г. на „Топлофикация Русе“ ЕАД. ВАС счита и намира за необходимо да отбележи, че КЕВР е следвало да се произнесе по заявлението на всяко едно дружество поотделно (в случая са 32 преписки) и да изложи конкретни мотиви и обосновка в отделни индивидуални административни актове, а не да се позовава на общия подход, възприет в решението и приложим за всички останали заявители, и да постановява решение в едно общо производство с общи, а не с индивидуални мотиви.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спази указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 11, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация Русе“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2017 г. С Решение № Ц-39 от 29.12.2017 г. на КЕВР, считано от 01.01.2018 г., е изменена преференциалната цена на електрическата енергия. Следователно ценовият период, през който са прилагани цените по отмененото решение е съответно до 31.12.2017 г. - за цената на електрическата енергия и до 30.06.2018 г. - за цените на топлинната енергия, доколкото последните цени не са били предмет на изменение с Решение № Ц-39 от 29.12.2017 г. В тази връзка при повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочените периоди.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 4008 от 14.06.2018 г. на АССГ по адм. дело № 8840 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 4628 от 28.03.2019 г. на ВАС по адм. дело № 9270 от 2018 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация Русе“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2017 г., са както следва:

I. По отношение на разходите за основно гориво – въглища:

За ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. дружеството е отчело цена на въглищата 226,31 лв./t при калоричност 5 833 kcal/kg. Коригирана е цената на въглищата за ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. от 176,82 лв./t до нивото на отчета на дружеството в размер на 228,91 лв./t при калоричност 5 900 kcal/kg. (226,31 лв./t x 5 900 kcal/kg / 5 833 kcal/kg.).

II. По отношение на разходите за закупуване на квоти за въглеродни емисии:

За ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. дружеството е отчетло разходи за емисии парникови газове (CO₂) в размер на 3 870 хил. лв. (164 898 t CO₂ x 23,47 лв./t). За ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. КЕВР е утвърдила на дружеството разходи за емисии парникови газове в размер на 1 892 хил. лв. (185 401 t CO₂ x 10,21 лв./t). Изчислена е среднопретеглената цена на емисиите за ценовия период 1.07.2017-30.06.2018 г. в размер на 9,36 евро/тон, което е средна цена за периода на емисиите по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). Определен е разходът на дружеството за закупуване на емисии в размер на 3 019 хил.лв. (164 898 t CO₂ x 18,31 лв./t) и същият, за ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. е коригиран с 1 127 хил. лв. (от 1 892 хил. лв. на 3 019 хил. лв.).

III. По отношение на приходите от продажба на некомбинирана електрическа енергия:

Коригирана е цената за некомбинирана електрическа енергия с 69,34 лв./MWh от 139,34 лв./MWh на 70 лв./MWh.

IV. По отношение на корекцията на съдебните разноски за юрисконсултско възнаграждение:

За ценовия период 01.07.2017 г. – 30.06.2018 г. дружеството е предложило съдебни разходи в размер на 49 хил. лв., които са приети от КЕВР и не са коригирани. Условно-постоянните разходи на дружеството са намалени с присъдените съдебни приходи в размер на 27 хил. лв.

В резултат на извършените корекции с оглед спазване указанията на съда, пределните цени на топлинната енергия, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., и преференциалната цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, за периода от 01.07.2017 г. до 31.12.2017 г., на „Топлофикация Русе“ ЕАД, са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 173,11 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 163,11 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 10,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 94,48 лв./MWh

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 112,88 лв./MWh

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:

- Необходими годишни приходи – 63 617 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 60 559 хил. лв., от които условно-постоянни – 14 485 хил. лв. и променливи – 46 074 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 40 342 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,58%
 - Електрическа енергия – 215 066 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 190 600 MWh
 - Към НЕК ЕАД - 180 000 MWh
 - Към ЕРД - 10 600 MWh
 - от некомбинирано производство – 24 466 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 14 885 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 287 204 MWh
- Цена на въглищата – 228,91 лв./t при калоричност 5 900 kcal/kg

Изказвания по т.5.:

Докладва И. Александров. С Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта по т. 11, Комисията за енергийно и водно регулиране, считано от 01.07.2017 г., е утвърдила цени,

необходими приходи и ценообразуващи елементи на „Топлофикация Русе“ ЕАД, които са подробно описани в доклада. По жалба на „Топлофикация Русе“ ЕАД срещу т. 11 от Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., двете инстанции на съда са върнали в Комисията решението за ново произнасяне. Позициите, по които е необходимо КЕВР да се произнесе са следните: разходи за основно гориво въглища; разходи за закупуване на квоти; приходи от продажба на некомбинирана електрическа енергия; корекция на съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. По отношение на разходите за основно гориво. В своето решение Комисията тогава е утвърдила цена от 88\$ на тон, което е 176,82 лв. на тон натурално гориво. Работната група е направила анализ на отчетната стойност на основното гориво през този период, който обхваща двете половини на двете години. Цената на въглищата е 228,91 лв. на тон при съответната калоричност. Новата цена е включена в ценообразуващите елементи. Относно разходите за квоти. Работната група е постъпила аналогично на другите дружества. Реалното количество закупен въглероден двуокис е 164 898 тона, които са умножени по 18,31 лв. (9,36 евро) средна цена за периода. Изчислен е разход от 3 019 000 лв., който е включен в ценообразуващите елементи. По отношение на приходите от продажба на некомбинирана електрическа енергия. Тогава са били 70 лв./MWh средна цена. Работната група е коригирала тази цена. Корекцията се отразява единствено по отношение повишение цената на топлинната енергия, която няма как със задна дата да бъде реално отразена като приход за дружеството. По отношение корекцията на съдебните разноски. Работната група не е предприела действия в тази насока, защото тогава тези разноски не са коригирани. В резултат на споменатите корекции са произчислени нови цени на топлинната и електрическата енергия.

Р. Наков прочете проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 4008 от 14.06.2018 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 8840 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 4628 от 28.03.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 9270 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация Русе“ ЕАД, пределни цени на топлинната енергия, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., и преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, за периода от 01.07.2017 г. до 31.12.2017 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 173,11 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 163,11 лв./MWh

- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 10,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 94,48 лв./MWh

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 112,88 лв./MWh

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:

■ Необходими годишни приходи – 63 617 хил. лв., в т. ч.:

○ Разходи – 60 559 хил. лв., от които условно-постоянни – 14 485 хил. лв. и променливи – 46 074 хил. лв.;

○ Регулаторна база на активите – 40 342 хил. лв.

○ Норма на възвръщаемост – 7,58%

- *Електрическа енергия – 215 066 MWh, в т. ч.:*
 - *от високоефективно комбинирано производство – 190 600 MWh*
 - *Към НЕК ЕАД - 180 000 MWh*
 - *Към ЕРД - 10 600 MWh*
 - *от некомбинирано производство – 24 466 MWh*
- *Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 14 885 MWh*
- *Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 287 204 MWh*
- Цена на въглищата – 228,91 лв./t при калоричност 5 900 kcal/kg*

А. Йорданов каза, че точките са идентични и затова е направил изказването си на части по отделните точки. При последните ценови решения в сектора работната група е променила подхода - както при определяне на разходите за основно гориво, така и на разходите за вреди емисии. А. Йорданов каза, че се надява по този начин Комисията да отговаря на мотивите на съда за в бъдеще. Единственото нещо, което методологично трябва да се изчисти при следващи решения са съдебните разноси. Те в голяма степен са под контрола на мениджмънта на дружеството, освен в случаите, когато се налагат във връзка със събиране на признати вземания. Това трябва да се изчисти чисто методологично и Комисията трябва да има предвид, че понякога заявителите имат признати приходи, т.е. вземания по съдебни дела. Те също трябва да се отразяват в общия баланс.

От страна на членовете на Комисията нямаше други въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 4008 от 14.06.2018 г. на Административен съд - София град по адм. дело № 8840 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 4628 от 28.03.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 9270 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация Русе“ ЕАД, пределни цени на топлинната енергия, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., и преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, за периода от 01.07.2017 г. до 31.12.2017 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 173,11 лв./MWh, в т. ч.:
 - индивидуални разходи за единица енергия – 163,11 лв./MWh
 - добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 10,00 лв./MWh
2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 94,48 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 112,88 лв./MWh
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:
 - *Необходими годишни приходи – 63 617 хил. лв., в т. ч.:*
 - Разходи – 60 559 хил. лв., от които условно-постоянни – 14 485 хил. лв. и променливи – 46 074 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 40 342 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,58%
 - *Електрическа енергия – 215 066 MWh, в т. ч.:*

- от високоефективно комбинирано производство – 190 600 MWh
 - Към НЕК ЕАД - 180 000 MWh
 - Към ЕРД - 10 600 MWh
 - от некомбинирано производство – 24 466 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 14 885 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 287 204 MWh
- Цена на въглицата – 228,91 лв./t при калоричност 5 900 kcal/kg

В заседанието по **точка пета** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Ремзи Осман, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитоновна.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Ремзи Осман – за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Евгения Харитоновна – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитоновна) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.6. Комисията, след като разгледа **влязло в сила Решение № 3164 от 14.05.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 11 състав по адм. д. № 8899 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7905 от 27.05.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8187 от 2018 г., с което се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 12** и преписката се връща на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2017 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 12 от посоченото Решение Комисията е утвърдила на „Топлофикация-Перник“ АД, цени на електрическата и топлинната енергия, както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 134,02 лв./MWh, в т. ч.:
 - индивидуални разходи за единица енергия – 124,02 лв./MWh
 - добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 10,00 лв./MWh
2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,34 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 37,13 лв./MWh
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 59 949 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 54 124 хил. лв., от които условно-постоянни – 17 965 хил. лв. и променливи – 36 159 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 60 477 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,23%
 - Електрическа енергия - 229 138 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 216 818 MWh
 - Към НЕК ЕАД- 172 518 MWh
 - Към ЕРД - 44 300 MWh
 - невисокоефективно комбинирано производство – 12 320 MWh

- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 228 700 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 378 940 MWh
- Цена на въглищата – 50,91 лв./t при калоричност – 2 318 kcal/kg

По жалба на „Топлофикация-Перник“ АД, с влязло в сила Решение № 3164 от 14.05.2018 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 11 състав по адм. д. № 8899 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7905 от 27.05.2019 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 8187 от 2018 г., се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 12, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на КЕВР в оспорената му част е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му, визирани в чл. 21, ал. 1, т. 8 от Закона за енергетиката (ЗЕ), при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), но при допуснато от страна на административния орган неправилно прилагане на материалноправните разпоредби. ВАС е намерил постановеното първоинстанционно решение за валидно, допустимо и правилно, като е разгледал подробно изводите на АССГ.

ВАС е приел за обоснован извода на първоинстанционния съд за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. В тази връзка касационната инстанция счита, че АССГ правилно е приел, че в нарушение на материалния закон Комисията не е признала в заявения размер разходи, присъщи на лицензионната дейност на дружеството и относими към регулаторния период - за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Съгласно чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК), топлофикационните дружества, включително и „Топлофикация-Перник“ АД, имат задължението до 30 април всяка година за предаване на определено количество квоти за емисии на парникови газове, равняващо се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година. Това означава, че в рамките на процесния ценови период 01.07.2017 г. - 30.06.2018 г. за дружеството съществува законово задължение да предаде емисионни квоти и при неизпълнението на което задължение се носи административно-наказателна отговорност съгласно чл. 76, ал. 1 ЗОИК. В тази връзка ВАС приема, че административният съд обосновано се е позовал на изслушаната комплексна технико-икономическа експертиза, от чието заключение се установява, че съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове по силата на дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (изменена с Директива 2009/29/ЕО) получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. Според ВАС, обосновано съдът е счел, че с оспорения акт разходите за квоти са признати въз основа на отчетните количества за предходния регулаторен период, а не за относимия процесен период, като в резултат на така приетото е формирал законосъобразен извод, че този подход е в противоречие с разпоредбата на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, регламентираща цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

ВАС е направил извод, че непризнаването на разходите за балансиране в размера, заявен от „Топлофикация Перник“ АД, е в нарушение на чл. 31, т. 2 и т. 4 ЗЕ, като е споделил извода на първостепенния съд, че в нарушение на материалния закон Комисията не е признала в заявения размер разходи, относими към регулаторния период - за закупуване на балансираща енергия. В тази връзка ВАС приема, че АССГ обосновано е изградил изводите си на заключението на комплексната съдебна експертиза, чийто констатации са категорични, че разходите за балансираща енергия са променлив разход в зависимост от комбинираното производство на електрическа и топлинна енергия и при съответствие с производствената програма, утвърдена от КЕВР. В мотивите на ВАС се

посочва, че с решението на Комисията разходите за закупена енергия са коригирани от 2 036 лв. на 1 518 хил. лв. или с 518 хил. лв. до нивото на отчетната стойност за 2016 г., като по този начин са признати въз основа на отчетните количества за предходния регулаторен период, а не за процесния период и този подход противоречи на чл. 31, т. 2 ЗЕ цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

На следващо място, съдът изследва възражението относно разходите за основно гориво – въглища и приема, че в т. 2.1 от заключението на комплексната експертиза е посочено, че основното гориво, ползвано от „Топлофикация-Перник“ АД за производство на електрическа и топлинна енергия са кафявите въглища, а от т. 2.2 от заключението на вещото лице е видно, че на прогнозна база разходи за основно гориво на „Топлофикация-Перник“ АД, утвърдени от КЕВР с решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. като необходими за провеждане на лицензионната дейност на дружеството не са технически обосновани, както и че на прогнозна база признато от КЕВР количество основно гориво не е съобразено с технологичния режим на работа на дружеството. Според експертното становище, намалението на признатите разходи за количеството въглища, което не е обосновано, води и до икономическа необоснованост на утвърдените разходи.

Въз основа на горните изводи ВАС приема за обоснован правния извод на първоинстанционния съд, че заявените разходи за закупуване на основно гориво – определения тип въглища, са технологично обосновани, доколкото са обусловени от действителните нужди и специфични изисквания на централата. Споделя се извода на първоинстанционния съд, че заявената цена за въглищата е изчислена при съобразяване на огласените от административния орган критерии и вътрешни правила по смисъла на чл. 13 от АПК, тъй като вещите лица са дали заключението, че цената е изчислена като средно - претеглена съгласно изискванията на т. 12 от Глава трета във връзка с т. 20.1 от Глава втора на приетите Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“. Въз основа на изложеното ВАС приема за правилен извода на АССГ, че корекцията на разходите за основно гориво, направена от Комисията, няма да покрие действителните разходи за закупуване и доставки на необходимите въглища, което по същество си води до нарушение на чл. 31, т. 2 и т. 4 от ЗЕ.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 12, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-Перник“ АД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2017 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2018 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 3164 от 14.05.2018 г. на АССГ, трето отделение, 11 състав по адм. дело № 8899 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7905 от 27.05.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8187 от 2018 г., цените и

техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация-Перник“ АД за ценовия период от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., са както следва:

1. По отношение на разходи за закупуване на недостигащи емисионни квоти:

Съдът е приел за основателно направеното възражение от „Топлофикация-Перник“ АД относно намалението на променливите разходи за закупуване на емисионни квоти. В тази връзка е отчетено следното: за периода 01.07.2017 г. - 30.06.2018 г. дружеството е закупило квоти за емисии CO₂ в размер на 363 651 тона по цена на емисиите 9,36 евро/тон и е определен разход за закупуване на емисии в размер на 6 654 хил. лв. (29 954 т*9,36 евро/т*1,955).

2. По отношение на непризнатите в заявления размер разходи за балансиране:

Комисията е възстановила разходите за балансираща енергия.

3. По отношение на разходите за закупена енергия:

В изпълнение на указанията на влязлото в сила Решение № 3164 от 14.05.2018 г., постановено от АССГ, по адм. д. № 8899/2017 г., оставено в сила с Решение № 7905 от 27.05.2019 г. на ВАС по адм. дело № 8187/2018 г., разходи за закупена енергия са възстановени в размера, указан от съда.

4. По отношение на разходите за основно гориво – въглища:

В изпълнение на указанията на съда е променена цената на въглищата. За периода 01.07.2017 г.- 30.06.2018 г. е отчетена цена 60,20 лв./тнг при калоричност 2 298 kkal/kg, а при калоричност 2 318 kkal/kg преизчислената цената на въглищата и е 60,72 лв./тнг.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация-Перник“ АД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 167,63 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 157,63 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 10,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 72,33 лв./MWh

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 39,85 лв./MWh

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:

- Необходими годишни приходи – 70 055 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 64 230 хил. лв., от които условно-постоянни – 17 965 хил. лв. и променливи – 46 265 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 61 740 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,23%
- Електрическа енергия - 229 138 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 216 818 MWh
 - Към НЕК ЕАД- 172 518 MWh
 - Към ЕРД - 44 300 MWh
 - невисокоефективно комбинирано производство – 12 320 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 228 700 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 378 940 MWh

Изказвания по т.6.:

Докладва И. Александров. С Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., Комисия за енергийно и водно регулиране, считано от 01.07.2017 г., е утвърдила на „Топлофикация-Перник“ АД цени, необходими приходи и ценообразуващи елементи, които са подробно описани в доклада и проекта на решение. По жалба на „Топлофикация-Перник“ АД по т. 12 от решението, двете инстанции на съда са върнали Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. за ново произнасяне. Точките, по които КЕВР трябва да се произнесе са следните: разходи за закупуване на емисионни квоти, непризнаване на заявен размер на разходи за балансиране, коригиран разход за закупена електроенергия в производството и разходи за основно

гориво. По отношение на разходите за емисионни квоти. Работната група е отчетла реално закупени 29 954 тона по 9,36 евро и сумата, която е включена в ценообразуващите елементи е формирана по този начин. По отношение на разходите за балансиране. Работната група е възстановила коригираните разходи за балансираща енергия. По отношение на разходите за закупена енергия. Те също са възстановени в размера, който е указан от съда. По отношение на разходите за гориво. Отчетна стойност за периода на тон натурално гориво и коригираната стара стойност. По този начин са преизчислени нови цени.

Р. Наков прочете проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 3164 от 14.05.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 11 състав по адм. дело № 8899 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7905 от 27.05.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8187 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация-Перник“ АД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 167,63 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 157,63 лв./MWh*
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 10,00 лв./MWh*

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 72,33 лв./MWh

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 39,85 лв./MWh

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:

- *Необходими годишни приходи – 70 055 хил. лв., в т. ч.:*
 - Разходи – 64 230 хил. лв., от които условно-постоянни – 17 965 хил. лв. и променливи – 46 265 хил. лв.;*
 - Регулаторна база на активите – 61 740 хил. лв.*
 - Норма на възвръщаемост – 7,23%*
- *Електрическа енергия - 229 138 MWh, в т. ч.:*
 - от високоефективно комбинирано производство – 216 818 MWh*
 - Към НЕК ЕАД- 172 518 MWh*
 - Към ЕРД - 44 300 MWh*
 - нискоефективно комбинирано производство – 12 320 MWh*
- *Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 228 700 MWh*
- *Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 378 940 MWh*

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 3164 от 14.05.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 11 състав по адм. дело № 8899 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7905 от 27.05.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8187 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация-Перник“ АД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 167,63 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 157,63 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 10,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 72,33 лв./MWh

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 39,85 лв./MWh

4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:

- Необходими годишни приходи – 70 055 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 64 230 хил. лв., от които условно-постоянни – 17 965 хил. лв. и променливи – 46 265 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 61 740 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,23%
- Електрическа енергия - 229 138 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 216 818 MWh
 - Към НЕК ЕАД- 172 518 MWh
 - Към ЕРД - 44 300 MWh
 - невисокоефективно комбинирано производство – 12 320 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 228 700 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 378 940 MWh

В заседанието по **точка шеста** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Ремзи Осман, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитоновна.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Ремзи Осман – за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Евгения Харитоновна – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитоновна) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.7. Комисията, след като разгледа **влязло в сила Решение № 1954 от 26.03.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 8827 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7817 от 23.05.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7039 от 2018 г., с което се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 6** и преписката се връща на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2017 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 6 от

посоченото Решение Комисията е утвърдила на „Топлофикация – Враца“ ЕАД, цени на електрическата и топлинната енергия, както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 178,40 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 140,40 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ) – 38,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 75,50 лв./MWh

3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1. и т. 2:

- Необходими годишни приходи – 16 086 хил. лв., в т. ч.:
- Разходи – 15 268 хил. лв., от които условно-постоянни – 5 352 хил. лв. и променливи – 9 916 хил. лв.
- Регулаторна база на активите – 11 831 хил. лв.
- Норма на възвръщаемост – 6,91%
- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 55 996 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 80 746 MWh

По жалба на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 1954 от 26.03.2018 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 63 състав, по адм. дело № 8827 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7817 от 23.05.2019 г. на Върховния административен съд (ВАС), по адм. дело № 7039 от 2018 г., се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 6, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на КЕВР, в частта му по т. 6, е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му, при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, при спазване на изискването за форма и на административнопроизводствените правила, но при допуснато от страна на административния орган неправилно прилагане на материалноправните разпоредби, което обосновава и противоречието му с целта на закон. ВАС е намерил постановеното първоинстанционно решение за валидно, допустимо и правилно, като е разгледал подробно изводите на АССГ.

Касационната инстанция посочва, че АССГ правилно е приел за основателно и доказано възражението на „Топлофикация Враца“ ЕАД, отнасящо се до непризнаване на разходите за въглеродни емисии. С нормата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК), топлофикационните дружества, включително и „Топлофикация Враца“ ЕАД има задължението за предаване на определено количество квоти за емисии на парникови газове, равняващо се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година. Това, според съда, означава, че в рамките на ценовия период за дружеството съществува законовото задължение да предаде емисионни квоти и при неизпълнението на което задължение се носи административно-наказателна отговорност съгласно чл. 76, ал. 1 от ЗОИК. В тази връзка ВАС приема, че административният съд обосновано се е позовал на изслушаната съдебна комплексна технико-икономическа експертиза (СКТИЕ), от чието заключение се е установило, че за регулаторния период 01.07.2017 г. - 30.06.2018 г. съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове получаваните от операторите на инсталации квоти ежегодно намаляват, респективно пък се увеличава количеството емисии, което дружеството следва да закупи. Като разликата между безплатните квоти, разпределени по силата на дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО на Европейския Парламент и прогнозните въглеродни емисии на база утвърденото производство през

новия ценови период през 2017 г. оформят недостиг на емисии в размер на 28 553 тона, който е по-голям от недостига за предходната отчетна година. А в случай на недостиг същите следва да бъдат закупени от дружеството, с цел изпълнение на задължението по чл. 48, ал. 1 от ЗОИК. Съгласно чл. 8, ал. 4 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ), Комисията утвърждава прогнозен, а не фактически размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, поради което правилен се явява изводът на административния съд, че Комисията е задължена да извърши анализ за икономическа обоснованост на разходите при използване на данни от националната и международната практика, за да утвърди разходите за съответната лицензионна дейност. ВАС посочва, че правилно АССГ е приел, че в съответствие с принципа за регулиране в чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановят икономически обосновани разходи за дейността им, всички икономически обосновани разходи, в това число и разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии, следва да бъдат отнесени и прогнозиран за периода, в който ще бъдат извършени.

ВАС приема за правилни изводите на административния съд досежно установената незаконосъобразност на извършената с оспорения акт корекция по условно-постоянен разход за ремонт и амортизации. В тази връзка в решението на касационната инстанция се посочва, че обосновано АССГ е установил, че КЕВР е приложила амортизационна норма, отговаряща на 15 г. срок за амортизация на активите в производството и 20 г. срок за амортизация на активите в преносната мрежа за всички топлофикационни предприятия, като по този начин Комисията признава еднакъв полезен живот за всички активи в производството и преноса, без да се отчитат разликите в техническия и икономическия полезен живот по групи активи. ВАС посочва, че от приетата СКТИЕ е видно, че този подход може да доведе до предимство за топлофикационни предприятия, при които делът на активите е с по-дълъг полезен живот от средноприетия от Комисията по-голям, в сравнение с дружества с инвестиции в нови инсталации и активи, чийто полезен живот е по-кратък от приетия от Комисията. Предвид което, ВАС приема за правилен извода на административния съд, че така приетия от КЕВР подход не съответства на изискванията на чл. 9, ал. 6 от НРЦТЕ и чл. 14, ал. 4 от Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) и би довел до невъзстановяване на обосновани разходи за амортизация, което пък, според съда, представлява нарушение на чл. 31, т. 2, б. „д“ ЗЕ, както и в нарушение на принципа по чл. 23, т. 5 от ЗЕ за равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия.

Според касационната инстанция, правилно административният съд е приел, че разходите за ремонт не следва да съставляват инвестиция, тъй като същите на основание чл. 9, ал. 1 от НРЦТЕ се включват в регулаторната база на активите, чрез които се осъществява лицензионната дейност, и се възстановяват разходите за амортизации. От приетата от КЕВР амортизационна норма в производството от 15 години и според заявеното от дружеството ремонти за инвестиции съгласно дадени указания от производителя на всеки 20 000 работни часа, имат по-кратък полезен живот и цялът възстановяване на техническия ресурс на съоръженията, поради което и стойността им няма да се възстанови за срока на тяхното използване при осреднена норма на амортизации. Следователно правилно АССГ е приел, че е налице изместване на разходите в неотнормиран период и в непълно възстановяване на икономически обоснованите разходи, което пък противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ.

ВАС споделя извода на АССГ по възражението на „Топлофикация - Враца“ ЕАД относно нормата на възвръщаемост. В разпоредбата на чл. 31, т. 4 от ЗЕ е регламентирано, че цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. А съгласно приетите от КЕВР Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (отм.) (Указания – НВ), Глава Втора, Раздел III е предвидено, че определянето на норма на

възвращаемост на капитала е равна на средно претеглената цена на капитала (СПЦК), като СПЦК е определена от Комисията норма на възвръщаемост на собствения капитал и норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството, претеглена според дела на всеки от източниците на финансиране - съгласно т. 33 от Указания - НВ. Съгласно т. 37 от тези Указания, Комисията определя нормата на възвръщаемост на собствения капитал при отчитане на изискванията на чл. 23, т. 4 от ЗЕ (принципът за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и потребителите), макроикономическа среда и специфичните условия на регулиране на дружествата. В т. 38 от Указания - НВ е коментиран собствения капитал, а в т. т. 39, 40 и 41 от същите Указания са дадени насоки за изчисляване на привлечения капитал. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указания - НВ, нормата на възвращаемост на привлечения капитал се изчислява като средно претеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните й величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В настоящия случай, видно от оспорения административен акт, административният орган е коригирал нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 7,83% на 4,55%, в съответствие с т. 41 от Указанията - НВ, пределна пазарна цена на привлечения капитал на база статистически данни на БНБ за 2016 година, предвид което ВАС посочва, че правилен се явява изводът на първоинстанционния съд, че пределната пазарна цена на заемания капитал трябва да се утвърждава към момента на договаряне на съответния привлечен финансов ресурс, тъй като от една страна дружествата нямат задължения, а от друга страна не във всички случаи е налице възможност за периодично предоговаряне и рефинансиране на сключени договори за кредит. Предвид изложеното, ВАС споделя извода на АССГ, че тази корекция е в противоречие на принципа на регулиране, залегнал в чл. 31, т. 4 от ЗЕ.

В допълнение, касационната инстанция приема, че за пълнота следва да се добави, че с Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. КЕВР се е произнесла по множество преписки, образувани по заявления за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, като процесната обжалвана част от това решение касае само т. 6, а именно - утвърждаване на цени за периода от 01.07.2017 г. на „Топлофикация Враца“ ЕАД. ВАС счита и намира за необходимо да отбележи, че КЕВР е следвало да се произнесе по заявлението на всяко едно дружество поотделно (в случая са 32 преписки) и да изложи конкретни мотиви и обосновка в отделни индивидуални административни актове, а не да се позовава на общия подход, възприет в решението и приложим за всички останали заявители, и да постановява решение в едно общо производство с общи, а не с индивидуални мотиви.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., в частта му по т. 6, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация – Враца“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2017 г, а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2018 г., при повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 1954 от 26.03.2018 г. на АССТ, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 8827 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7817 от 23.05.2019 г. на ВАС по адм. дело № 7039 от 2018 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация - Враца“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., са както следва:

1. По отношение на разходи за закупуване на недостигащи емисионни квоти:

Съдът е приел за основателно направеното възражение от „Топлофикация - Враца“ ЕАД относно непризнаването на променливите разходи за закупуване на емисионни квоти. В тази връзка е отчетено следното: за периода 01.07.2017 г.- 30.06.2018 г. дружеството реално е закупило квоти за емисии CO₂ в размер на 29 954 т по цена на емисиите 9,36 евро/тон и е определен разход за закупуване на емисии в размер на 548 хил. лв. (29 954 т * 9,36 евро/т * 1,955).

2. По отношение на разходите за амортизации:

За регулаторни цели Комисията прилага съответната норма, по отношение на този разход, в съответствие с отчетната стойност на ДМА в преноса съгласно справка № 2 „РБА“ и амортизационна норма отговаряща на 15 г. в производството и 20 г. срок за амортизация на активите в преноса. С оглед осигуряване на по-голям ресурс за инвестиции в преносната мрежа Комисията е преразгледала позицията си от 2016 г. и е намалила срока за амортизации в преносната мрежа от 25 г. на 20 г.

3. По отношение на разходите за ремонт:

В изпълнение указанията на съда са включени в разходната част на цените заявената стойност на разхода за периода 01.07.2017 – 30.06.2018 г. разходи за ремонт в производството в размер на 2 571 хил. лв. Възстановена е коригираната стойност по указание на съда, която е отнесена като инвестиционен разход.

4. По отношение на нормата на възвращаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указания-НВ дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвращаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2016 г. е 9,36%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвращаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал **4,55%**, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2016 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е необходимо да бъде извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. По този начин за дружеството ще бъде необходимо да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните. По тези съображения среднопретеглената лихва е в размер на **4,55%**. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и

кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно оцетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 199,66 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 161,66 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 83,75 лв./MWh

3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1. и т. 2:

- Необходими годишни приходи – 17 942 хил. лв., в т. ч.:
- Разходи – 17 109 хил. лв., от които условно-постоянни – 6 884 хил. лв. и променливи – 10 225 хил. лв.
 - Регулаторна база на активите – 12 061 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 6,91%
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 55 996 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 80 746 MWh.

Изказвания по т.7.:

Докладва И. Александров. С Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. по т. 6, Комисия за енергийно и водно регулиране е утвърдила на „Топлофикация – Враца“ ЕАД цени, необходими приходи и ценообразуващи елементи, които са подробно описани в доклада и проекта на решение. По жалба на „Топлофикация - Враца“ ЕАД по т. 6 от Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г., двете инстанции на съда са се произнесли за връщане на преписката и повторно произнасяне от Комисията. Точките, които съдят задължава Комисията да се произнесе отново са следните: разходи за закупуване на емисионни квоти, разходи за ремонт и разходи за възвръщаемост на привлечения капитал. По отношение на разходите за емисионни квоти. Отново е приложен същия принцип. Отчетеното количество за периода 29 954 тона е умножено по 9,36 евро на тон и така са формирани новите разходи за емисии. Разликата между стария и новия разход е покрита от новата цена. По отношение на разхода за ремонт. Една част от разходите за ремонт са били прехвърлени като разход за инвестиции в активите. Съдят казва, че това действие е неправомерно. Направена е корекция според указанията на съда. По отношение на нормата на привлечения капитал. Работната група се придържа към вече утвърдената норма от 4,55%, вместо 9,36%. В резултат на тези корекции са преизчислени и новите цени на „Топлофикация – Враца“ ЕАД за този период.

Р. Накова прочете проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на

закона, дадени с влязло в сила Решение № 1954 от 26.03.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 8827 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7817 от 23.05.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7039 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 199,66 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 161,66 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 83,75 лв./MWh

3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1. и т. 2:

- Необходими годишни приходи – 17 942 хил. лв., в т. ч.:
- Разходи – 17 109 хил. лв., от които условно-постоянни – 6 884 хил. лв. и променливи – 10 225 хил. лв.
- Регулаторна база на активите – 12 061 хил. лв.
- Норма на възвръщаемост – 6,91%
- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 55 996 MWh

Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 80 746 MWh.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 1954 от 26.03.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 8827 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7817 от 23.05.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7039 от 2018 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 199,66 лв./MWh, в т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 161,66 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 83,75 лв./MWh

3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1. и т. 2:

- Необходими годишни приходи – 17 942 хил. лв., в т. ч.:
- Разходи – 17 109 хил. лв., от които условно-постоянни – 6 884 хил. лв. и променливи – 10 225 хил. лв.

- Регулаторна база на активите – 12 061 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 6,91%
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 55 996 MWh
- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 80 746 MWh.

В заседанието по **точка седма** участват председателят Иван Н. Иванов и членовете на Комисията Ремзи Осман, Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова.

Решението е взето с **пет гласа „за“** (Иван Н. Иванов - за, Ремзи Осман – за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Евгения Харитонова – за), от които **три гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

РЕШЕНИЯ ОТ ЗАСЕДАНИЕТО:

По т.1. както следва:

Утвърждава на „Топлофикация - Бургас“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 158,33 лв./MWh, в т. ч.:
- индивидуални разходи за единица енергия – 120,33 лв./MWh
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh
2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 57,47 лв./MWh
3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 2:
 - Необходими годишни приходи – 25 209 хил. лв., в т. ч.:
о Разходи – 23 968 хил. лв., от които условно-постоянни – 5 873 хил. лв. и променливи – 18 095 хил. лв.
о Регулаторна база на активите – 16 562 хил. лв.
о Норма на възвръщаемост – 7,49%
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 107 383 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 142 817 MWh

По т.2. както следва:

Утвърждава на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, за периода от 01.07.2014 г. до 31.03.2015 г.

1. Преференциална цена на електрическа енергия без ДДС – 214,78 лв./МВтч, в т.ч.:
- индивидуална цена на електрическа енергия – 148,78 лв./МВтч;
- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 66,00 лв./МВтч;
 2. Еднокомпонентна цена на топлинна енергия с топлоносител гореща вода без ДДС – 97,62 лв./МВтч;
 3. Регулаторна база на активите – 13 053 хил. лв.;
 4. Норма на възвръщаемост – 4,76%;
- При необходими годишни приходи и прогнозни количества енергия за ценовия период:
- Необходими годишни приходи – 19 914 хил. лв.;
- Прогнозни количества комбинирана електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 55 902 МВтч.
- Прогнозни количества на топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 81 006 МВтч.

По т.3. както следва:

Утвърждава на „Топлофикация-ВТ“ АД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018

г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 197,33 лв./MWh, в

т.ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 151,33 лв./MWh

- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 46,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 105,56 лв./MWh

3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 2:

■ Необходими годишни приходи – 6 219 хил. лв., в т. ч.:

○ Разходи – 6 145 хил. лв., от които условно-постоянни – 1 463 хил. лв. и променливи – 4 682 хил. лв.

○ Регулаторна база на активите – 1 626 хил. лв.

○ Норма на възвръщаемост – 4,55%

■ Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 20 100 MWh

■ Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 19 200 MWh

По т.4. както следва:

Утвърждава на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 170,88 лв./MWh, в

т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 132,88 лв./MWh

- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 66,75 лв./MWh

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 56,41 лв./MWh

1.4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:

■ Необходими годишни приходи – 64 204 хил. лв., в т. ч.:

○ Разходи – 61 555 хил. лв., от които условно-постоянни – 14 853 хил. лв. и променливи – 46 702 хил. лв.;

○ Регулаторна база на активите – 42 860 хил. лв.

○ Норма на възвръщаемост – 6,18%

■ Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 284 000 MWh

○ Към НЕК ЕАД - 227 800 MWh

○ Към ЕРД - 56 200 MWh

■ Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 201 700 MWh

■ Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 39 220 MWh

По т.5. както следва:

Утвърждава на „Топлофикация Русе“ ЕАД, пределни цени на топлинната енергия, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г., и преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, за периода от 01.07.2017 г. до 31.12.2017 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 173,11 лв./MWh, в

т. ч.:

- индивидуални разходи за единица енергия – 163,11 лв./MWh

- добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 10,00 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 94,48 лв./MWh
 3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 112,88 лв./MWh
 4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 63 617 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 60 559 хил. лв., от които условно-постоянни – 14 485 хил. лв. и променливи – 46 074 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 40 342 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,58%
 - Електрическа енергия – 215 066 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 190 600 MWh
 - Към НЕК ЕАД - 180 000 MWh
 - Към ЕРД - 10 600 MWh
 - от некомбинирано производство – 24 466 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 14 885 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 287 204 MWh
- Цена на въглицата – 228,91 лв./t при калоричност 5 900 kcal/kg

По т.6. както следва:

Утвърждава на „Топлофикация-Перник“ АД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 167,63 лв./MWh, в т. ч.:
 - индивидуални разходи за единица енергия – 157,63 лв./MWh
 - добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 10,00 лв./MWh
2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 72,33 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 39,85 лв./MWh
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 70 055 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 64 230 хил. лв., от които условно-постоянни – 17 965 хил. лв. и променливи – 46 265 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 61 740 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,23%
 - Електрическа енергия - 229 138 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 216 818 MWh
 - Към НЕК ЕАД- 172 518 MWh
 - Към ЕРД - 44 300 MWh
 - невисокоефективно комбинирано производство – 12 320 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 228 700 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 378 940 MWh

По т.7. както следва:

Утвърждава на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 199,66 лв./MWh, в т. ч.:
 - индивидуални разходи за единица енергия – 161,66 лв./MWh
 - добавка по чл. 33, ал. 3 от ЗЕ – 38,00 лв./MWh
2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 83,75 лв./MWh

3. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1. и т. 2:

- Необходими годишни приходи – 17 942 хил. лв., в т. ч.:
- Разходи – 17 109 хил. лв., от които условно-постоянни – 6 884 хил. лв. и променливи – 10 225 хил. лв.
- Регулаторна база на активите – 12 061 хил. лв.
- Норма на възвръщаемост – 6,91%
- Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 55 996

MWh

Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 80 746 MWh.

Приложения:

1. Доклад с вх. № Е-Дк-436 от 09.07.2019 г. и Решение на КЕВР № Ц-22 от 16.07.2019 г. относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация - Бургас“ ЕАД, след отмяна на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта му по т. 4, с влязло в сила Решение № 4072 от 15.06.2018 г. на АССГ, трето отделение, 51 състав, по адм. дело № 8830 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 4741 от 01.04.2019 г. на ВАС по адм. дело № 9269 от 2018 г.

2. Доклад с вх. № Е-Дк-437 от 09.07.2019 г. и Решение на КЕВР № Ц-23 от 16.07.2019 г. относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация – Враца“ ЕАД, след отмяна на т. 9 от Решение № Ц-11 от 30.06.2014 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 972 от 16.02.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 5525 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 6297 от 24.04.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4582 от 2018 г.

3. Доклад с вх. № Е-Дк-438 от 09.07.2019 г. и Решение на КЕВР № Ц-24 от 16.07.2019 г. относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация – ВТ“ АД, след отмяна на т. 7 от Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 1852 от 21.03.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав по адм. д. № 8833/2017 г., оставено в сила с Решение № 13749 от 09.11.2018 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 6231 от 2018 г.

4. Доклад с вх. № Е-Дк-439 от 09.07.2019 г. и Решение на КЕВР № Ц-25 от 16.07.2019 г. относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация Плевен“ ЕАД, след отмяна на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта му по т. 3 с влязло в сила Решение № 1848 от 21.03.2018 г. на АССГ, по адм. дело № 8837 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 5941 от 18.04.2019 г. на ВАС по адм. дело № 6672 от 2018 г.

5. Доклад с вх. № Е-Дк-440 от 09.07.2019 г. и Решение на КЕВР № Ц-26 от 16.07.2019 г. относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация Русе“ ЕАД, след отмяна от Върховния административен съд на Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта му по т. 11.

6. Доклад с вх. № Е-Дк-444 от 10.07.2019 г. и Решение на КЕВР № Ц-27 от 16.07.2019 г. относно утвърждаване на пределни цени на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа

с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация-Перник“ АД, след отмяна на т. 12 от Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 3164 от 14.05.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 11 състав по адм. д. № 8899 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7905 от 27.05.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 8187 от 2018 г.

7. Доклад с вх. № Е-Дк-445 от 10.07.2019 г. и Решение на КЕВР № Ц-28 от 16.07.2019 г. относно утвърждаване на пределна цена на топлинната енергия и определяне на преференциална цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, на „Топлофикация - Враца“ ЕАД, след отмяна на т. 6 от Решение № Ц-18 от 01.07.2017 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране с влязло в сила Решение № 1954 от 26.03.2018 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 63 състав по адм. дело № 8827 от 2017 г., оставено в сила с Решение № 7817 от 23.05.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7039 от 2018 г.

ЧЛЕНОВЕ НА КЕВР:

.....
(Р. Осман)

.....
(А. Йорданов)

.....
(В. Владимирев)

.....
(Е. Харитонов)

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н.ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

Р. ТОТКОВА

Протоколирал:

(Н. Косев - главен експерт)